

PŘECHOD ZE SEDMI CÍRKEVNÍCH VĚKŮ K SEDMI PEČETÍM

kázáno dne 17. března 1963 v Jeffersonville, Indiana, USA.

Dobrý večer, přátelé. Je velikou předností, že jsme opět dnes večer na bohoslužbě v domě Božím. Trávíme stále ještě z many, kterou jsme dnes ráno přijali, čímž byly naše duše Jeho velkou přítomností tak mocně požehnány. Dnes večer začínáme s tématem:

„Přechod ze sedmi církevních období k sedmi pečetím.“

Dnes odpoledne jsem řekl jednomu z mých přátel – bude-li Pán chtít a neodvolá-li mě dříve domů – že se během tohoto léta vrátím a budu eventuálně mluvit o sedmi posledních troubách (pozounech), neboť je to všechno vzájemně spojeno. Potom zbývá ještě těch sedm posledních ran – uvidíme, že tyto věci zasahují do sebe. Ve Phoenixu jsem mnoho kázal a ani jednou jsem neochraptěl, ačkoli jsem kázání namáhavé. Vzpomínám-li si dobře, bylo to dvacet sedm bohoslužeb za sebou, ale to podobné zde mi dělá potíže. Je to z hlediska zdravotního prostě špatné v tomto údolí, je tu právě nevýhodná poloha. Vy víte, co míním. Hrdlo každého kazatele, který mluví, je již předem namáháno. Jeden spřátelený lékař prohlédl kdysi moje hrdlo, aby zjistil, zda není něco v nepořádku. Řekl mi: „Nic to není, máš pouze své hlasivky přemoženy. Je to od kázání.“ Nuže, radoval jsem se z toho, že to bylo přičítáno kázání. Pak je to v pořádku, neboť se to děje pro království Boží.

Nu, nebyli bychom s to nést Kristova znamení na svém těle jako Pavel, který byl bit, ale můžeme nést znak kázání, neboť jsme dali svůj hlas k dispozici proti zvrácenosti. Jsme vděční, že jsme ještě nebyli biti, alespoň do této doby ne.

Kdo z vás četl kázání „**Jak pozdě je, moji pánové?**“ Nebo jste je slyšeli? Vy víte, že kázání „**Jak pozdě je, moji pánové?**“ mi dalo mnoho práce. Jestliže jste je neslyšeli, pak bych vám přál, abyste je nějakým způsobem mohli slyšet. O tomto jsem se chtěl zmínit na začátku bohoslužby. Asi před týdnem nebo i deseti dny jsem byl velmi znepokojen. Nepřislíbil jsem žádné shromáždění, neboť jsem nevěděl, zda tak mám učinit. Zdálo se, jako by mě mělo něco zlého potkat, ale nevěděl jsem, co by to bylo. Tak jsem vstal jednou časně ráno a vydal se do rokle Sabino. Jízda od mého domu až tam trvá asi třicet minut. Jel jsem až na konec rokle. Odtamtud

vede asi 30 mil dlouhá cesta do hor. Je to zvláštní krajina. Mohu být nyní zde na poušti, kde je 80–90° tepla a za dobrých 30 minut v dvaapůl metru vysokém sněhu, na vrcholu hory.

Vydal jsem se do této rokle a vystoupil tak vysoko nahoru, jak mi bylo možné. Zatímco jsem se tam nalézal, ptal jsem se Pána, co by to vše mělo znamenat. Neboť jsem byl znepokojen a nevěděl jsem, co bych měl dělat. Zatímco jsem se modlil, stalo se něco neobyčejného. Chtěl bych být upřímný. Možná, že jsem usnul. Mohlo to být také vtržení nebo vidění. Téměř jsem nakloněn tomu věřit, že to bylo vidění. Zdvihl jsem své ruce a řekl: „Co znamená tento nadpřirozený průvodní zjev (detonace) a co znamená těchto sedm andělů ve tvaru pyramidy, kteří mne vyzdvihli ze země a obrátili k východu, co to znamená?“

Zatímco jsem tam stál v modlitbě, stalo se něco neobyčejného. Něco mi padlo do ruky (nu, jestli nerozumíte duchovním věcem, mohlo by se vám to zdát divné), ale něco mi padlo do ruky. Když jsem se podíval, byl to meč. Rukojeť byla z perel – těch nejkrásnějších, jaké jsem kdy viděl. Ochrana na rukojeti byla ze zlata; čepel meče, ne příliš dlouhá, ale ostrá jako břitva, byla ze zářícího stříbra. Byl to ten nejkrásnější předmět, jaký jsem kdy viděl. Hodil se přesně do mé ruky a držel jsem jej. Řekl jsem: „Není krásný?“ Podíval jsem se na něj a pomyslel – (Víte přece, že jsem se meče vždy bál. Jsem rád, že jsem nežil v době, kdy se používalo mečů, neboť se bojím i nože) – tak jsem si pomyslel: „Co s tím mám dělat?“

Zatímco jsem jej držel v ruce, řekl odněkud nějaký hlas: „**To je meč Krále!**“, a já jsem přišel k sobě.

Ptal jsem se sám sebe, co by to mělo znamenat: „**To je meč krále!**“ Myslel jsem, kdyby bývalo bylo řečeno „... meč nějakého krále“, možná, že bych tomu byl pak rozuměl. Ale bylo řečeno „... **meč Krále.**“ Možná, že v tom nemám pravdu, ale myslel jsem: „Je jen jeden, který je Králem, a to je Bůh. A Jeho meč je ostřejší než dvojsečný meč.“ „**Zůstanete-li ve Mně a Slova má zůstanou-li ve vás...**“

Vzpomněl jsem na souboje, ačkoliv pravidlům souboje nerozumím. Avšak – pokud si to dovedu představit – narážejí na sebe oba meče. Soupeři se pokoušejí vzájemně se zdolat. Záleží tudíž na síle muže, který se pustí do toho souboje, neboť každý se pokouší nad druhým zvítězit. A tak to vyžaduje také silné ruky víry k používání Slova jako meče, aby nepřítel byl přemožen.

Vše to, co vám mám říci, jsem sám nevěděl, ale přijal jsem to od Něho a vám to řekl. Myslím, že to byl náš Pán, který řekl, že nic z toho nezadržel, co od Otce přijal a tak chceme i my všechny tyto věci přijímat tak, jak jsou nám dávány.

Jste-li moudří a modlíte-li se, pak jsem jist, že brzy více porozumíte. Doufám, že vám bude něco zjeveno.

Přistupme nyní k 5. kapitole knihy Zjevení Ježíše Krista. Zítra večer pojednáme o první pečeti. Otevřením prvních čtyř pečetí se objevují ti čtyři jezdci, vždy jeden v každé pečetí, týkající se země.

Neznám význam prvního jezdce, druhého, třetího nebo čtvrtého, ani význam páté, šesté a sedmé pečetí. (Až do tohoto okamžiku neznám význam.) Nevím to, spoléhám se jen na Něho.

Tak se chci tento týden skrze Milost Boží, s jeho pomocí pokusit o tom mluvit, ve víře, že bude prohloubeno vaše porozumění. Vy víte, že ani věci přijaté ve viděních nemůžete dříve zjevit, dokud vám to není dovoleno. Jak často jste mě všichni slyšeli říkat, že když vejdu do nějakého domu, může se stát, že tam leží klobouk na nějakém místě, ale ve vidění mi bylo ukázáno, že klobouk musí ležet na jiném místě, než dotyčné dítě bude uzdraveno. V takovém případě nesmím dát žádný pokyn ani nesmím sám klobouk položit na správné místo. Musí se dostat na správné místo jiným způsobem. Někdo musí být k tomu veden, aby to učinil. Je-li vše v pořádku, může to být zjeveno. Nyní se, prosím, modlete.

Než se přiblížíme k Slovu, budeme k Němu hovořit se skloněnými hlavami.

Pane Ježíši, my všichni vespolek jsme nedostateční. Žádným způsobem bychom se neodvážili přiblížit k této svaté knize, v této tak svaté hodině, ve které se duše nalézají, a prosit Tě o její určení v této době. Pane, ten Jediný, který může zjevit obsah této knihy, nechť ráčí nyní přijít. Požehnej chabému úsilí Svého služebníka.

Žehnej Slovu, když vychází. Nechť vychází v moci Ducha a nechť je připravena duchovní půda těch, kdo hladoví a žízní po tom, aby poznali spravedlnost a vůli Boží. Kéž by zapadlo do této půdy a jednotně přineslo. Dej to, Pane. Všechna čest náleží Tobě. Kéž by hladoví a žízniví našli dnes večer v Tvém Slovu pokrm a nápoj. Prosíme o to ve jménu Ježíše, který to zjevení dal. Amen.

Nyní se obraťme k 5. kapitole. Tato se netýká sedmi pečetí. Je to přechod z církevních věků k pečetím. Mezi tím je přece ještě čtvrtá a šestá kapitola. V těchto kapitolách se zjevuje, co se stane po vzetí církve. Církev končí třetí kapitolou Zjevení a je ukazována zase až v 19. kapitole. Proto církev neprochází soužením. Vím, že tím jsem v rozporu téměř s každým učitelem, s kterým jsem mluvil. Nechtěl bych být jiného mínění, rád bych byl vaším bratrem. Ale musím učit tak, jak to vidím. Nebudu-li tak učit, nedostanu ty věci dohromady. Avšak, ať by tomu bylo jakkoliv, zda bude vzeti před nebo po soužení, chtěl bych být při tom. To je hlavní věcí.

Avšak my přijmeme tyto věci a porovnáme je s podobenstvími, danými nám ve Starém Zákoně, neboť jsou již stínem pro Nový Zákon. Kupříkladu, když Noe vstoupil do korábu, dříve, než nastalo trápení – to je symbol, ale než Noe vešel do korábu, byl Enoch vzat dříve, než se vůbec něco stalo. Lot byl vyvolán ze Sodomy dříve, než nastalo soužení – zničení. Ale Abraham byl již od vždy venku. Ale teď začneme číst, a to z 5. kapitoly, od 1. verše:

„I viděl jsem po pravici sedícího na trůnu knihu popsanou vnitř i zevnitř, zapečetěnou sedmi pečetěmi. A viděl jsem anděla silného, volajícího hlasem velikým: Kdo jest hoden otevřítí tu knihu a zrušiti pečeti její? I nemohl žádný, ani na nebi, ani na zemi, ani pod zemí, otevřítí té knihy, ani pohleděti do ní. Protož já plakal jsem velmi, že není nalezen žádný, kdo by hoden byl otevřítí a čísti tu knihu, ani pohleděti do ní.

I pohleděl jsem, a aj, mezi trůnem a čtyřmi těmi zvířaty a mezi těmi starci Beránek stojí jako zabitý, maje sedm rohů a sedm očí, jenž jsou sedm duchů Božích, poslaných na všecku zemi. I přišel a vzal tu knihu z pravice toho, kterýž seděl na trůnu.“

Ta kniha, sedmi pečetěmi zavřená, je zjevována ve stejnou dobu jako sedm hromů ze Zjevení 10. Otevřme si Zjevení 10, abyste viděli souvislost dříve, než půjdeme dále. Toto se vztahuje na konečnou dobu.

„I viděl jsem jiného anděla silného, sestupujícího s nebe, oděného oblakem, a duha na hlavě jeho byla...“

Jestliže jste si toho všimli, je to Kristus. Ve Starém Zákoně je jmenován Andělem Smlouvy. Přichází nyní k Židům, neboť církev je dokončena.

„ ... tvář jeho jako slunce, a nohy jeho jako sloupové ohnivé.“

Vzpomínáte si na Anděla ze Zjevení 1? Je to tatáž věc. Anděl znamená posel, je to posel pro Izrael. Církev byla vzata, případně je připravena k vzetí. On přichází pro Svoji církev. Nyní dávejte pozor: Ve Své pravé ruce držel otevřenou knihu. Nejdříve byla zavřena a zapečetěna, ale zde je otevřená. Byla otevřena. Od oné doby zapečetění, jak to dnes večer budeme dále sledovat, je nyní kniha opět otevřena. Malá kniha v Jeho ruce – byla otevřena. Ó, jak podivuhodné! Jeho obličej byl jako slunce, Jeho nohy jako ohnivé sloupy. Nyní prosím o to, abychom četli dále:

„A v ruce své měl knížku otevřenou. I postavil nohu svou pravou na moři, a levou na zemi a volal hlasem velikým, jako by lev řval...“

Víme, že On je Lev z kmene Juda. Nejdříve jsme Jej viděli jako Beránka, zde Ho vidíme jako Lva.

„A když dokonal volání, mluvilo sedm hromů hlasy své...“

Jan měl příkaz, aby napsal to, co viděl; proto jistě apoštol a prorok si připravil pero, aby psal.

„A když domluvilo sedm hromů hlasy své, byl bych psal. Ale slyšel jsem hlas s nebe řkoucí ke mně: Zapečeť to, co mluvilo sedm hromů, než nepiš toho.“

(Nuže, proto to nevíme, musí to být dříve zjeveno. Není to obsaženo v Písmu svatém, co tyto hromy mluvily.)

„Tedy anděl, kteréhož jsem viděl stojícího na moři a na zemi, pozdvihl ruky své k nebi, a přísáhl skrze živého na věky věků, kterýž stvořil nebe i to, což v něm jest, a zemi i to, což na ní jest, a moře i to, což v něm jest, že již více času nebude.“

Dávejte pozor, zde je verš, ke kterému jsem chtěl dojít!

„Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když bude troubit, dokonánoť bude tajemství Boží, jakož zvěstoval služebníkům svým prorokům.“

Tajemství sedmkrát zapečetěné knihy je zjevováno během poselství anděla sedmé církve. Sedmý anděl počal troubit. Poselství jsou napsána a jsou k dispozici na zvukových páskách a vyšla knižně.

Když začne své poselství vytrubovat – v oné době bude tajemství Boží skončeno. Musíme dbát toho, že tato kniha Božích tajemství není zjevena

dříve, dokud sedmý anděl nedá zaznít svému poselství. Tyto body tedy budou pro pečetě důležité. Jsem si tím jist, neboť jedno bude spojovat na druhé. Je to psáno tajemným způsobem a nikdo to neví, než sám Bůh, Ježíš Kristus.

Je to tajemná kniha, je to kniha vykoupení. Víme, že této knize vykoupení nebylo zcela porozuměno. V průběhu šesti církevních věků se o to pokoušeli, avšak na konci, až sedmý anděl začne vytrubovat tajemství, skuteční spojení mezi všemi těmi volně zanechanými konci. Tajemství přicházejí dolů od Boha, protože nám Slovo Boží odhaluje úplné zjevení Boží. Tím je Božství a všechno ostatní vyjasněno. Všechna tajemství, semeno hada a vše ostatní muselo být zjeveno.

Hleďte, to si sám nepřipravuji, je to „**TAK PRAVÍ PÁN**“. Čtu vám to z této knihy (Bible), neboť během poselství sedmého anděla mělo být tajemství Boží skončeno, jak to Jeho svatí proroci oznámili. V čase sedmého církevního věku, které je posledním věkem církve, musí být všechny tyto volně ponechané konce, které se v minulých obdobích církve pokoušeli navzájem spojit, nyní dány dohromady. Poté, co jsou pečetě zlomeny a tajemství zjeveno, sestupuje dolů Anděl, Posel – Kristus, který staví jednu nohu na zemi a druhou na moře, s duhou nad Svojí hlavou. Pamatujte na to, sedmý anděl je na zemi v době tohoto příchodu.

Právě tak když Jan přinášel své poselství, v téže době vystoupil Mesiáš... Jan věděl, že Jej uvidí, neboť Ho musel představit. Zjišťujeme, že Písmo na konci proroka Malachiáše o tom mluví, že přijde jakýsi Eliáš, někdo jako Jan Křtitel, k němuž se stane Slovo. Duchem Božím musí všechna tajemství Boží zjevit, čímž bude víra dětí Božích navrácena k víře apoštolských otců. Všechna tato tajemství musí být navrácena, která se snažili vyzkoumat během doby trvání denominací. Tedy, to praví Slovo. Jsem odpovědný jen za to, co je tam napsáno. To, co říká, souhlasí.

Vidíme, že sedmkrát zapečetěná kniha obsahuje tajemství vykoupení. Je to kniha Boží a týká se spasení. Nuže, všechna tajemství mají být dokončena v době, kdy zazní hlas sedmého posla.

Tedy, ten jeden anděl je na zemi a jiný, mocný Posel, sestupuje. Hleďte, ten jeden anděl je zemský, anděl znamená posel. Ale zde sestupuje Jeden z nebe. Duha – duha Smlouvy – nad Ním. Jedině Kristus to může být – jak Jej již ve Zjevení 1 vidíme stát uprostřed sedmi zlatých svícňů, a v kapitole 4, verš 3 je napsáno:

„A ten, kterýž seděl, podoben byl obličejem kameni jaspisu a sardovi; a vůkol toho trůnu byla duha, na pohledění podobná smaragdu.“

Po tom mezidobí se On podle Zjevení 10. kap. vrací zpět, aby byla dokončena všechna tajemství, pečete zlomeny a bylo vyhlášeno, že čas se končí. Řekl: **„Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když bude troubit, dokonánoť bude tajemství Boží.“**

To je ta doba, kdy se objeví anděl. Něco brzy nastane. To je pravda.

Nuže, všimněte si, těch sedm pečeti obsahuje tajemství knihy. Jen přijmeme ty věci, až uvidíme, co se skrývá pod těmito sedmi pečeti, neboť, jak jsem vám to již dnes ráno ve svém poselství řekl, skrývá se Bůh v jednoduchosti. Hledte, s určitostí bychom tyto věci úplně zmeškali, nebýt toho, že jsou nám dávány pravým zjevením Ducha svatého a stejným způsobem potvrzovány. Hledte, prorok povstává a říká vám přesně, co to je. Když to ale Bůh nepotvrdí, pak na to zapomeňte. Bůh musí každý výrok v každém případě potvrdit na důkaz toho, že je správný. Tak se stávají Jeho děti bdělými a dávají pozor na tyto věci.

Pohledte, ta kniha je zapečetěna sedmi pečeti, vidíte to? Kniha je naprosto zapečetěná, dokud nebude těch sedm pečeti zrušeno; neboť je těmi sedmi pečeti zapečetěna.

Nuže, je to něco jiného, než těch sedm hromů. Toto je sedm pečeti, jimiž je kniha zapečetěna. Nebudou uvolněny před poselstvím sedmého anděla. Až dosud se jen domníváme, avšak právě zjevení Boží bude prokázáno jako dokonale potvrzená pravda. To je přesně, co říká Písmo. Tajemství v tom čase mají skončit. Jak si vzpomínáte, byla ta sedmkrát zapečetěná kniha ve Zjevení 5 ještě uzavřena, ale v 10. kapitole je otevřená.

Zjistíme, jakým způsobem se otevření stalo. Nemůže být dříve oznámeno, dokud Beránek knihu nevezme, nezlomí pečete a knihu neotevře. Beránek musí knihu vzít, neboť Jemu náleží.

Považte, nikdo na nebi, nikdo na zemi, žádný papež, biskup, kardinál, hlava státu nebo kdokoli jiný nemůže pečete zlomit nebo knihu zjevit, jen Beránek. Pokoušeli jsme se, domnívali se, klopytali a ptali se sami sebe, co je příčinou všeho toho zmatku. Ale podle Božího zaslíbení bude tato kniha vykoupení Beránkem dokonale otevřena a její pečete Beránkem uvolněny v posledních dnech, v nichž žijeme. Známým bude obsah teprve, až Beránek knihu vezme a pečete zlomí; neboť, vzpomeňte si, kniha se na-

cházela v rukou toho, který seděl na trůnu. Beránek přichází k tomu na trůnu sedícímu a bere knihu knihu z Jeho pravé ruky – BERE KNIHU.

Ó, jaká to hloubka! Chceme se pokusit s pomocí Ducha svatého se toho chopit. Spoléháme se úplně na Něho. Později uvidíme, že se to koná v poslední době, kdy se čas chýlí ke konci. Žádná denominace nemá právo knihu vykládat. Žádný člověk nemá právo ji vykládat.

Beránek je to, který ji vykládá a Beránek je to, který to oznamuje. Beránek nám dává Slovo vědět tím, že je Slovo potvrzováno a uváděno v život. Hleďte, právě tak to je.

Pamatujte na to! Tato kniha nebude dříve zjevena, dokud neskončí věky církve a věky denominací a času více nebude. To je důvod, proč to celé je tak povážlivé. Vezmou nějaké určité učení a vyrazí s tím k jedné straně a řeknou: „To je ono.“ Někdo jiný vezme jiné učení a běží s ním na druhou stranu a řekne: „To je ono.“ A každý s tím vybuduje denominaci, až máme na sta různých směrů vyznání. Avšak ve všem tom je vidět stále ještě zmatek. Lidé se ptají sami sebe: „Co je pravda?“ Není to dnešní stav?

Avšak, On zaslubuje, až tato doba uplyne, že zazní hlas sedmého anděla. Kniha bude v této době zjevena. Neříkejte ale, že lidé, kteří žili v minulosti, nebyli zachráněni. Oni jen nemohli porozumět těm tajemstvím; kupříkladu že se Bůh projevuje trojím způsobem a přesto Jeden jest; proto může Písmo říci: **„Křtěte na jméno Otce, Syna a Ducha svatého,“ a „... dej se jeden každý pokřtít na jméno Pána Ježíše Krista.“**

Hleďte, je to tolik věcí. Jak mohla Eva sníst jablko a tím způsobit zhroucení celého světa? Jak je tomu s touto věcí? Tato tajemství budou podle zaslíbení zjevena v poslední době. Zbyly ještě malé volné konce, ačkoliv vystoupili velcí bojovníci, kupř. Ireneus, Martin, Polykarp a všichni ti ostatní: Luther, Wesley, atd., žili dosti dlouho, odhalili světlo a nechali je zasvítit, avšak mnohé ponechali ve tmě. Potom přišlo letniční období, podobné luterskému, i oni se usnesli na určitých věcech. Ale je to dobré, neříkejte, že si nestáli dobře. Stáli. Ale zůstávaly stále ještě volné konce, které nemohly být vyloženy. Pečetě nebyly zlomeny, aby byly tyto věci plně zjeveny.

V tomto posledním věku jsou všechna ta tajemství zrušena a podána. Pečetě jsou Beránkem otevírány a církvi zjevovány, a potom skončí čas. Hleďte, jak je to podivuhodné! Tak to jde dále; později ukážeme, jak se tam dostane těch 144,000. Jsou to Židé. V pořádku.

Nyní si přečteme, co Pavel napsal. Otevřeme si k tomu k Efez. 1, verš 13 a 14. Vidím, že mnozí z vás si zapisují ta místa nebo si poznamenávají v Bibli. To je dobré. Pokládám to za správné, že tak činíte, můžete si ta místa pak doma znovu přečíst. Když se sami do toho zahloubáte, porozumíte tomu ještě lépe. Studujte to a prostě Boha, aby vám pomohl, abyste tomu mohli porozumět. Nyní si přečteme to místo z Písma:

„V kterémž i vy naději máte, slyševše slovo pravdy, totiž evangelium spasení svého, skrze kteréž také, uvěřivše, znamenání jste Duchem zaslíbení svatým, kterýž jest závdavek dědictví našeho, na vykoupení toho, což jím dobyto jest, k chvále slávy jeho.“

Zatímco si ponecháme Písmo svaté ještě otevřené, zjišťujeme, že Duch svatý je sám pečetí, Duch svatý je pečeť. Jaký význam má pečeť? Ona potvrzuje ukončené dílo. Duch svatý je pečetí pro jednotlivce. A když jednotlivce obdrží Ducha svatého, pak je po jeho vzdychání, neboť dílo je dokončeno.

Pracoval jsem na dráze, kde jsme nakládali různé věci do nákladních vagonů, kupř. z jedné továrny na konzervy. Dříve, než byl tento vagon opatřen pečetí, přišel inspektor, aby přezkoušel, zda je vagon podle předpisu naložen. Kdyby to nebylo zjištěno, pak by se již při prvním seřazování všechno zhroutilo a mnohé by se rozbilo. Avšak dráha za to ručí. Inspektor vše prohlídal, aby zjistil, zda to bylo řádně naloženo. Jestliže tomu tak nebylo, nenechal vagon projet. Potom jsme museli vše znovu naložit, až byl spokojen, pak zavřel dveře a zapečetil je. Nikdo nemohl pečeť odstranit, dokud nebylo dosaženo místa určení.

To je to, co Duch svatý také dělá. On jde a prohlíží... To je důvod, proč tyto věci nemůžete mít a přece říkáte: „Mluvil jsem jazyky, jásal jsem, tancoval jsem v Duchu.“

To není to, oč jde. Duch svatý zkoumá osobu, až je plně spokojen a ví, že je v pořádku. Pak teprve se koná zapečetění pro náš věčný cíl. Není nic, co by mohlo kdy tuto pečeť zlomit.

Přečteme si ještě k Efezským 4, verš 30:

„A nezarmucujte Ducha svatého Božího, kterýmž znamenání jste ke dni vykoupení.“

Držte se pevně slova „**vykoupení**“ až ke dni, kdy bude kniha vykoupení zjevena a Vykupitel si přijde pro ty Své. Nikdo to nemůže učinit. Nezarumcujte Jej.

Nezameškejte učinit vše, co se Bohu líbí. Ještě je kniha zapečetěna a vy jste zapečetěni. Duch svatý sám je tou pečetí.

Pečeť hovoří o dokončeném díle. A až bude těch sedm pečetí zlomeno, bude ukončeno tajemství Boží, které je obsaženo v sedmi tajemných pečetích. Jakmile bude pečeť zlomena, bude zjeveno, co je v tom obsaženo.

Kdyby někdo chtěl vědět, co je ve vagonu, a je řečeno: „To a to tam má být.“ Hleďte, nejdříve se jen domníváme. Ale když je pečeť zlomena a dveře otevřeny, můžeme dovnitř nahlédnout a přesně vidět, co se tam nachází. Vidíte to? Ale to se stane jen v konečné době.

Za druhé, pečeť mluví o vlastnickém právu. Pečeť má ražení – ukazuje, kdo je majitelem. Jestliže jste vykoupeni krví Ježíše Krista a zapečetěni Duchem svatým, nenáležíte více světu, nebo nemáte žádost po něčem, co náleží světu. Jste vlastnictvím Božím.

Dále znamená pečeť jistotu. Pečeť znamená, že jste zajištěni. Nuže, vy, kteří nevěříte naší věčné jistotě, nevím to, ale pečeť skrývá v sobě jistotu až na místo určení. Běda muži, který by se chtěl pokusit pečeť zlomit. Pečeť Ducha svatého nemůže být zlomena. Slyšeli jste mě říkat, že lidé řekli „Dábel mne svedl, abych to učinil.“ Ne, ne, ďábel to neučinil. Vy jste jen ještě nebyli vpečetěni, neboť když jste vpečetěni, je on vpečetěn ven.

Vy jste k němu vyšli. On nemůže vejít do vás, neboť jediný způsob, jak by mohl vejít, by byl, že by prošel týmž procesem jako vy. Musel by být zachráněn, posvěcen a naplněn Duchem svatým. Pak by byl vaším bratrem. Vidíte to? On to neučinil. Ne, ne. Došli jste jen k hraniční čáře a vrátili jste se a zachtělo se vám věcí tohoto světa. Úplně jste do Kanánu nikdy nedošli. Vidíte, musíte se dostat na druhou stranu Jordánu – to znamená zemřít sobě.

Dávejte pozor, tato kniha je zapečetěna a vy jste tou knihou zapečetěni až ke dni vykoupení. Rád bych ještě přečetl z epištoly k Římanům 8, verš 22 a 23 kvůli souvislosti. Myslím, že i sami budete se mnou číst. Během této doby oznámím vám několik míst z Písma, o kterých budete moci uvažovat.

„Nebo víme, že všechno stvoření spolu lká, a spolu ku porodu pracuje až posavad.

A netoliko ono, ale i my, prvotiny Ducha mající, i myť sami v sobě lkáme, zvolení synů očekávající, a tak vykoupení těla svého.“

Ó jak podivuhodné! Nezpůsobuje to, že my starší se cítíme dobře? My všichni bychom se měli cítit dobře při očekávání na tuto hodinu. Chápeme, že toto se stane při prvním vzkříšení. Hleďte, příroda sténá. My vzdycháme.

Všechno vzdychá, neboť poznáváme, že něco není tak, jak by mělo být. Jediný důvod, proč vzdycháte a můžete na to očekávat, je, protože do vás vešel nový život, který touží po novém světě.

Nedávno jsme jeli, moje žena a já na super-trh a setkali se s něčím neobvyklým – viděli jsme ženu v šatech, neboť skoro žádná již nenosí šaty. Jsou nějak zapomnětlivé, jdou ven, aniž by se... Jsou úmyslně zapomnětlivé.

Pak mi Meda řekla: „Billy, proč je tomu tak?“ „Ó,“ řekl jsem, „je to duch národa.“ Řekl jsem: „Když půjdeme do Německa, mají tam určitého ducha. Jděte do Finska, tam mají národního ducha.“

Když půjdete do Ameriky, shledáte, že máme národního ducha. Náš národní duch je rozpustilost a žerty.

Byli jsme založeni na učení apoštolů. Stáli jsme pevně pod vedením velkých mužů, jako Washingtona, Lincolna, ale opustili jsme tento základ. Víme, že na nás něco přijde. Víme, že jsou vyráběny atomové bomby, na nichž je napsáno naše jméno. Víme, že před námi leží otroctví. Nemá to cenu, abychom klamali sami sebe.

Připomíná mi to komiky, kteří vystupují, vyprávějí vtipy a starají se o zábavu. A ženy se baví stejným způsobem jako to činí oni, společně s muži. Připomíná mi to jednoho malého hochy, který jde přes hřbitov a píská si, aby sám sobě předstíral, že se nebojí. Jistě, že má strach, ačkoli si píská, nemůže tím nikoho oklamat. Pokouší se namluvit sám sobě, že nemá strach, avšak přesto se bojí.

To může být přirovnáno k dnešní době. Ale ach, jak blažená naděje pro věřícího, který může pozdvihnout ruce vzhůru, neboť vykoupení se blíží a on vidí, že tyto věci nastávají. Je to nádherný čas pro věřící.

Proč tedy vzdycháme ve svých tělech? Pozorovali jste někdy nějaký strom, jak bojuje o svůj život, chtěl by žít. Pozorovali jste už někdy zvíře, jak bojuje ve smrtelné úzkosti? Vidíte to u lidí. Příroda vzdychá, my sami vzdycháme. Víme, že něco ještě nesouhlasí. Z těchto veršů poznáváme, že bylo něco na zemi pro lidi ztraceno. Celé stvoření něco ztratilo. Z inspirovaného Slova poznáváme, že vzdychá z určitého důvodu. Ani vy nevzdycháte bezdůvodně. Jak jsem mluvil o inkoustu; všechno má svůj důvod. Tak je tomu také s modlitbou za nemocné. Jedině, že najdete příčinu... pak teprve můžete prožít uzdravení. Ale nejdříve musí být nalezena příčina. Proto tak velice potřebujeme vidění. ON je zaslíbil. Tím je zjevováno tajemství srdce. Lidem je řečeno, kde se dopustili chyby a co by se mělo dělat. Úplně jedno, kolik medikamentů vezmete, kolik oleje bylo vylito na vaši hlavu, nebo jak hlasitě se kdo nad vámi modlí, když něco nesouhlasí, on tam zrovna zůstane. Řekl jsem „on“, to je satan.

Hleďte, jak velmi pokročili jsme v medicíně, a přece nevíme nic o těchto věcech. Říkáte: „On má rakovinu.“ Tím není ještě nic řečeno. Tím je to pouze označeno. „Rakovina“ je lékařský pojem. Ale tím není ještě řečeno, co to je. Je to toliko jméno, kterého používáme. Ale co je to ve skutečnosti! Prozkoumejte to; je to démon. Říkáme kupř. „hřích“. Nazýváme to hříchem, ale oč vlastně přitom jde? Co je hřích?

Mnozí lidé říkají: „Pití, cizoložství, atd.“ Ne, ne, to jsou účinky hříchu. To je to, co hřích způsobuje, ale skutečný hřích je nevěra. Zde je jmenován jménem. Jste-li věřící, pak všechny tyto věci neděláte. Ale úplně jedno, jak svatými se pokoušíte sami sebe udělat a jak nábožní jste, jestliže tyto věci činíte, jste nevěřící. To je podle Písma.

Něco je ztraceno, je vzdychání. Je snaha navrátit se do původního stavu. Dovedete si představit, když někdo spadne do hluboké jámy, jak se namáhá a vytahuje, aby se nějak dostal z ní ven. Nejsou tam ve svém původním stavu, strašně křičí, drápají stěny, dělají nějakým způsobem rámus. Vzdychají, neboť by chtěli zpět do původního stavu.

Je-li někdo postižen nákazou, bolestmi, pak vzdychá. Proč? Něco nesouhlasí. Něco je zvrácené. Oni vzdychají. Snaží se opět nabýt zdraví. Jak říká Bible, vzdychají lidé i příroda. To dokazuje, že něco není v tom stavu, jak by mělo být. Někde odněkud spadli.

Nepotřebujeme nikoho, kdo by nám to vyložil. Ovšem, že víme, že odpadli od věčného života. Ztratili svůj nárok na věčný život pádem Adama a Evy, kteří padli v zahradě Eden z věčného života do SMRTI a celou přírodu

strhli s sebou do smrti. Před tímto Adamovým pádem nezemřel žádný strom. Před touto dobou nezemřelo žádné zvíře. Je jen JEDEN, který nemůže zemřít, a to je Bůh, neboť ON je věčný. Jediná možnost, abychom nepotřebovali umírat, je ta, abychom v sobě měli věčný život, abychom tak byli syny a dcerami Božími. Ale když zemřeme ve hříchu, jak jsem to řekl v poselství dnes ráno, prodáváme své právo prvorozenectví a přecházíme na druhou stranu a jsme pak od Boha odloučení, na druhé straně propasti.

Pádem Adam přivodil sám sobě a celému stvoření smrt. Bylo mu dáno svobodné rozhodování. Oni mohli, právě tak jako my, učinit svoji volbu.

Na počátku byl Adamovi a Evě předložen strom poznání dobrého i zlého. Tentýž strom stojí před jedním každým z nás.

Bůh to neučinil jen s Adamem a Evou, vy nemůžete říci: „Je to jejich vina.“ Ne, nyní to není jejich vina, nýbrž vaše. Nemůžete to nyní svést na Adama, musíte vzít vinu sami na sebe, neboť je před vás postaveno to pravé i převrácené. Jsme na stejné základně jako Adam a Eva.

Avšak hleďte, jsme-li vykoupeni, nechceme již víc sami se rozhodovat, nýbrž si žádáme Jeho rozhodování. Adam a Eva volili sami. Chtěli vědět, jaké to je, mít moudrost. Tak to zkusili a způsobilo to smrt.

Je-li nějaký člověk vykoupen, nestará se již víc o učenost. Netouží po věcech tohoto světa, po moudrosti tohoto světa. Nechce již vůbec žádnou svoji volbu, neboť jeho volba je Kristus. To stačí, je vykoupen. Nechce již sám sebe řídit. Také nechce, aby jej někdo přemlouval, kam má jít a co má činit. Očekává a nalézá volbu svého Stvořitele. Pak jde ve jménu svého Stvořitele, kam mu přikazuje, aby šel.

Ale muž, který hledá moudrost, objeví něco a řekne si: „Toto kazatelské místo je velmi dobré, ale na jiném mi zaplatí více. Proto tam půjdu.“ Hleďte, moudrost!

Adam zhřešil, protože poslechl odůvodňování Evy, místo aby se pevně držel Slova Božího. Tím upadl Adam do hříchu. Jeho žena se přešla se satanem a přinesla výsledek a dala jej dále Adamovi a Adam opustil Slovo a padl. Ztratil také svůj dědický podíl, ztratil své společenství a právo na život, neboť bylo řečeno: „**V kterýkoli den z něho jísti budeš, zemřeš.**“

Když prohrál život, ztratil také svůj dědický podíl života, neboť měl na prostou a úplnou kontrolu nad zemí. Byl bohem na zemi. Bůh je Bohem

vesmíru, všude přítomný, avšak jeho syn měl zemi pod kontrolou. Mohl mluvit, pojmenovávat jmény, mohl přikazovat a měl moc nad přírodou. Mohl činit, co mu bylo libo. Ale když toto učinil, ztratil svůj dědický díl.

Předtím mohl Adam říci: „**Tato hora ať se zvedne a přemístí se tamhle,**“ a bylo by se to stalo. Adam mohl říci: „**Tento strom ať se vzdvihne a přesadí se tam,**“ a bylo by se tak stalo. Hleďte, měl dokonalou a výlučnou kontrolu. Jako malý bůh pod Bohem, naším Otcem; neboť on byl synem Božím.

Nemohli bychom se zde na okamžik zastavit, abychom se vrátili ke svému vlastnímu kázání. Ó jestliže nás nyní krev očistila a přivedla nazpět, co je teď? Hleďte, co činil Syn Boží, druhý Adam. Řekl: „**Skutky, které Já činím, i vy činit budete.**“

Adam ztratil svůj dědický podíl – zemi. Vypadla z jeho rukou do rukou satana, kterému ji prodal. Tím, že se přel se satanem, prodal svoji víru v Boha; neboť jeho věčný život, jeho právo na strom života, jeho nárok na zemi, vše patřilo jemu. Ale o vše pozbyl a padlo to do rukou satana. Předal to satanovi, nyní je všechno zkaženo; semeno Adamovo zničilo dědický podíl Adamův – zemi. To souhlasí.

Před několika dny jsem se zdržoval v Tucsonu, kde bydlím. Hovořil jsem s někým, zatímco jsme se dívali dolů s jednoho vrcholu hory. Řekl jsem: „Co myslíš, jakým způsobem sem před 300 lety sestoupili při svém tažení Indiáni Papago, se ženami a dětmi a v míru žili.“ Tu nebylo žádného cizoložství, žádné whisky, žádné hazardní hry, nic takového mezi nimi nebylo. Žili čistě. Kolem Tucsonu kvetly různé rostliny a kaktusy. Jehova se jistě díval dolů a musel se usmívat. Ale přišli běloši. Co učinili? Vykopali kaktusy. Znečistili zemi lahvemi od piva a od whisky a zničili morálku národa. Jediný způsob, jak mohli Indiány přemoci, záležel v tom, že jim vyhubili jejich potravu, – buvolu.

Co byste si pomysleli, kdyby sem přišli Japonci nebo Rusové a řekli: „Ven s vámi, jděte pryč odtud.“ Kdyby to učinili s námi a našimi dětmi tak, jak jsme to udělali s Indiány. Nezapomeňte na to, zasili jsme a budeme sklízet. To je zákon Boží. Vy to víte. Je doba setí a doba sklizně. Myslím, že je to velmi špatné, co se stalo.

Hleďte, potomstvo Adamovo znečistilo zemi a úplně ji rozvrátilo. Víte, co říká Bible? Protože to učinili, zničí je Bůh. Chtěli byste to číst? Mám to napsané. Otevřeme si k tomu Zjevení 11, verš 18:

„I rozhněvali se národové, a přišel hněv tvůj, a čas mrtvých, aby souzeni byli, a aby dána byla odplata služebníkům tvým, prorokům a svatým, a bojícím se jména tvého, malým i velikým, a aby zkažení byli ti, kteříž nakažují zemi.“

Co se s nimi stane? Jistě budou sklízet, co zaseli. Když vidíte ten hřích na ulici... Co vše se bude dít tohoto nedělního večera? Kolik cizoložství se dnes v noci v tomto městě napáchá? Kolik žen poruší svůj manželský slib v tomto malém městě, zvaném Jeffersonville? Kolik myslíte, že je zaznamenáno případů umělých potratů v Chicagu během 30 dnů? Je jich na 25,000 – 30,000 za měsíc, kromě těch, které nejsou známy. Kolik whisky se vypije v městě Chicagu? Co myslíte, co se za jednu noc přihodí v Los Angeles? Kolikrát bylo jméno Pána dnešního dne nadarmo bráno v tomto městě? Je to nyní lepší nebo to bylo lepší, když George Rogers Clark připlul po řece?

Znečistili jsme zemi svou špínou a Bůh zničí ty, kteří ničí zemi. Tak to Bůh řekl. Mám v sobě touhu jít do hor, abych viděl věci, jak je Bůh zřídil.

Nemám rád Floridu, kde jsou umělé palmy. Vidím raději krokodýla, který tam v divočině pohybuje svým ocasem, než všechno to na odiv stavěné, co se dělá v Hollywoodu. Všechno to kouzlo a opilství. Ach, myslím, že jednoho dne...

Vy víte, co říká Bible v Mat. 5, totiž, že tiší dostanou za úděl zemi. To souhlasí. Tiší a pokorní zdědí zemi. Ježíš řekl: **„Blahoslavení tiší,“** ti prostí, kteří se nesnaží být něčím velkým, oni zdědí zemi. Ježíš to řekl.

Nuže, Bůh zničí ty, kteří ji znečistili. Ale tiší zdědí zemi, až bude vyčištěna. Nyní je ztracená listina o vlastnickém právu opět v rukou původního majitele, všemohoucího Boha. Adam vydal na pospas vlastnickou listinu země a věčného života, ale satanovy špinavé ruce ji nemohly vzít, tedy se vrátila zpět k původnímu majiteli, samému Bohu. Hned to uvidíme. Tam sedí ON na trůnu a drží vlastnickou listinu ve Svě ruce. Ó, to způsobuje, že se cítím velice dobře. Vlastnická listina věčného života – abstraktní – vlastnická listina věčného života. Když ji Adam vydal v šanc za moudrost místo víry, šla zpět do rukou původního vlastníka, všemohoucího Boha. Jak velká to věc!

Co se s tím stane? Je v rukou Božích a čeká na nárok vykupitelský. ON razil cestu vykoupení. Nalezl cestu zpět. A jednoho dne je Vykupitel vez-

me zpátky. Vidíte, k čemu nyní docházíme? Budeme pozorovat Toho na trůnu sedícího.

ON čeká na vykupitelský nárok. Je to vykoupení. Co je tato kniha vykoupení, tato listina o vlastnictví, abstrakt listiny o vlastnictví? Vy řeknete: „Abstrakt“, jaký význam má „abstrakt“? Znamená to hledat cestu zpět až k prapůvodu. Jak jsem to řekl dnes ráno o kapce inkoustu. Když padla do bělidla, vrátila se zpět k svému původu. Když je hřích označen a spadne zpět do krve Ježíše Krista, pak je dán „abstrakt“, přímo zpět k Stvořiteli a vy se stáváte synem Božím. Vlastnická listina se nalézá v rukou všemohoucího Boha.

Vykoupení zahrnuje v sobě veškeré vlastnictví, které bylo Adamem a Evou ztraceno. Jak mocný by měl být znovuzrozený křesťan! Jeho zákonné vlastnictví, abstraktem vlastnické listiny věčného života stanoví, že všechno vlastníte, co Adam a Eva ztratili. Jak je to bratře, s tím vlastnictvím této listiny? Adam nemohl vyhovět požadavkům vykoupení, když zjistil, že ji ztratil. Zhřešil a sám se odloučil od Boha, a to na této straně velké propasti, bez vykoupení. Nemohl si pomoci, protože sám potřeboval vykoupení. On sám to nemohl učinit. Zákon požadoval nějakého příbuzného jako vykupitele. Chcete-li si to poznamenat, najdete o tom něco ve 3. Mojž. 25. Nemáme teď čas, abychom to důkladně prozkoumali. Vy víte, že každý text by vyplnil již jeden večer.

Zákon Boží ale uznával nějakého zástupce. Nu, co by bylo, kdyby Bůh byl neučinil nabídku, že vezme zástupce? Ale láska Ho přiměla k tomu, aby to učinil, aby se lidé k Němu mohli navrátit. Jiné cesty zpět není; byla ta tam. Ale z milosti Boží se objevil příbuzenský Spasitel v osobě Ježíše Krista. Zákon to vyžadoval; milost učinila tomuto požadavku zadost. Ó, úžasná milosti, jak líbezný je tvůj tón...

Zákon Boží vyžadoval nevinného zástupce. Kdo byl nevinný? Každý člověk se narodil ve hříších skrze sex. Ten jediný, který se tak nenarodil, pozbyl své právo na věčný život a na to, být králem na zemi. Ó, když přemýšlím o tom místu z Písma: **„Neboť jsi nás vykoupil pro Boha a učinil s nás kněžstvem a jako králové budeme panovat s Ním na zemi.“** Ó, jak podivuhodné! – příbuzenský Vykupitel – ó, jakou událost to zde máme!

Zákon předepisoval, že jen příbuzný mohl vykoupit ztracený majetek. Milost splnila tento požadavek v osobě Ježíše Krista. Příbuzný se musel narodit mezi lidstvem.

Jak bychom toho tedy mohli dosáhnout my? Když každý člověk, který se narodil, musel zemřít. Každý, kdo nepoznává, že to tehdy byl sexuální akt, je totálně slepý, neboť každý člověk, který se narodil, se narodil z ženy. Bůh vyžadoval příbuzného jako vykupitele a tento vykupitel musel být člověkem. Ó, co teď učiníte? Zákon vyžadoval spřízněného vykupitele. Nemohl vzít anděla, musel to být člověk, neboť s anděly nejsme příbuzní. Ti andělé tam, nikdy nepadli. Jsou to bytosti jiného druhu. Mají jiné tělo. Oni nehřešili, jsou jiní. Ale zákon vyžadoval příbuzného vykupitele; a každý člověk na zemi se narodil skrze sex. Hleďte, tak začal hřích. Nyní vidíte, jak na tom jsme. Zde je semeno hada.

Nuže, uvažujte: bylo zapotřebí příbuzenského vykupitele a tento vykupitel se musel narodit mezi lidmi. Bylo to beznadějně, ale nechám vás poslechnout pozoun. Narozením z panny přišel Vykupitel. Amen. Narozením z panny přišel náš příbuzenský Vykupitel. Nikdo jiný než všemohoucí Bůh se stal Immanuel, příbuzným Vykupitelem.

Vidíte ty požadavky, které Bůh položil a nemůžeme na tom nic měnit. Pak ale zasáhla milost a zákonu bylo učiněno zadost, a Vykupitel přišel. Amen.

Ó, až přijdete domů! „*Až se nastěhuji do svého příbytku, tam,*“ jak to bratr Neville zpívá. Uslyšíte-li onoho jitra někoho zpívat: „*Ó, úžasná milosti, jak líbezný je tvůj tón, jež bídnička jako mne zachránila,*“ pak můžete říci: „Chvála Bohu, bratr Branham to dokázal, tu je.“

Ó, ano!

„Je to milost, jež naučila mé srdce uctivé básni.

Byla to milost, která mě osvobodila od strachu.

Jak vzácnou se mi stala tato milost v hodině, kdy jsem uvěřil.“

Počkejte ještě maličko, až tam dojdeme.

Nu hleďte, kniha Rut dává nádherný obraz toho, jak Noemi ztratila svůj majetek. Bóz se musel stát vykupitelem. Byl tím jediným, který to mohl učinit. Musel to být příbuzný, blízký příbuzný; tím, že Noemi vykoupil, dostal k tomu Rut.

Je to přirovnání na Ježíše – Bóz typ na Krista. Když ON vykoupil Izraele, dostal k tomu Nevěstu z pohanů. Vidíte nyní, jak nádherné to je.

Hleďte, musel to být příbuzný. Vidíte tedy, že to nemohl učinit anděl, nemohl to učinit člověk, musel to být někdo z ženy narozený, ale bez sexuál-

ního aktu. To se stalo narozením z panny. Duch svatý zastínil Marii; proto nebyl Ježíš Židem, Ježíš také nebyl pohanem. Ježíš byl Bůh. Úplně. Jeho krev nepocházela ze sexu. Byla to svatá stvořitelská krev Boží. Nejsme vykoupeni ani židovskou ani pohanskou krví. Jsme vykoupeni krví Boží. To je podle Písma. (Tak to stojí ve Skut.ap. 20, verš 28).

Vidíte tedy, že Ježíš byl Bůh. Nebyl ani třetí, čtvrtou nebo druhou osobou. ON byl TA osoba. ON byl Bůh. ON byl Bůh – Immanuel. Bůh sestoupil ze své slávy a zjevil sám sebe.

Miluji ten zpěv od Booth-Clibborna, tuto nádhernou píseň:

*„Sestoupil dolů ze Své slávy, vždy živé vyprávění.
Můj Bůh a Zachránce přišel a jméno Jeho bylo Ježíš.
Narozen ve chlévě, od Svých nepoznán, Muž bolesti, slz a muk.
Ó, jaké to snížení, které nám spásu přineslo,
když nejmenší naděje v smrtelné noci nebylo.
Bůh milostivě a laskavě všechnu Svou slávu odložil,
snížil se, aby mne zachránil, spasil a potěšil.
Ó, jak Jej miluji, jak Jej cítím,
ON je mým dýcháním, mým sluncem,
ON je mi ve všem vším.
Veliký Stvořitel stal se Spasitelem mým,
a celá plnost Boží přebývala s Ním.“*

ON to je, který splnil všechny požadavky. Milost přinesla osobu Ježíše Krista. Bůh roztáhl Svůj stan, přišel ze Svého Božství a stal se člověkem. Vyměnil Svoji všemohoucnost a vzal na sebe podobu člověka, aby mohl zemřít a lidi vykoupit. Počkejte, až JEJ uvidíme, neboť nikdo jiný není hoden.

A Bůh Stvořitel, Duch, vstoupil v příbuzenský vztah s námi, když se stal člověkem, aby mohl vzít na sebe náš hřích a zaplatit cenu, aby nás vykoupil a přivedl zpět k Bohu.

To je ono. Tam je Vykupitel. Kristus nás vykoupil. Jsme vykoupeni, ale ON dosud Své vlastnictví nepožadoval. Možná, že s tím nesouhlasíte, ale počkejte jen ještě trochu.

ON Svůj nárok ještě nevykonal. Vzal knihu vykoupení. Všecko, co Adam měl a ztratil, vykoupil Kristus zpět. Vykoupil nás, ale Své vlastnictví ještě nepřevzal. Může to učinit až ve stanovené době, pak nastane vzkříšení,

země bude obnovena, a ON zaujme Svě vlastnictví. Vlastnictví, které přijal, když nás vykoupil. V daném čase se k tomu vrátíme.

Toto stojí psáno v té sedmkrát zapečetěné knize, o níž nyní mluvíme. V pořádku – je to kniha vykoupení. Vše je tam napsáno. Všechno, co Kristus na konci udělá, bude nám, dá-li Pán, v tomto týdnu zjeveno otevřením pečeti.

Bude to zjeováno během toho, co budou pečeti lámány a nám uvolňovány. Potom budeme moci vidět, co obsahuje tento velký plán vykoupení a kdy a jak se ty věci stanou. Všechno je skryto v této knize tajemství, Bůh ji zapečetil sedmi pečetěmi. Beránek je ten jediný, který je může zrušit. Kdybyste se chtěli podívat do Písma, najdete to v proroku Jeremiášovi, když měl jít ze země do zajetí, koupil od svého bratrance pole (Jer. 32, verš 9). Kupní smlouva byla opatřena pečetí (Jer. 32, verš 10).

Vidíte, pečeť ve St. Zákoně byla jako svitek papíru a uvnitř bylo tajemství. To tajemství bylo ale skryto. Bylo zevně zapečetěno s nápisem „Nárok Toho-a-Toho.“ Potom bylo další tajemství srolováno, kde bylo určeno, co obsahuje dědický podíl. Konec svitku vyčníval a na tom opět stálo „Nárok Toho-a-Toho.“ Tak se to tenkrát dělalo, protože nebyly ještě žádné knihy. Byl to popsaný svitek. Kdo z vás si dovede představit, jak takový svitek vypadal? Z jednoho zapečetěného svitku bylo možno uvolnit vždy jen jeden arch tohoto svitku a uvidět, co je v něm obsaženo. Pak se mohl uvolnit další, aby bylo vidět, co je v něm obsaženo.

To celé zde je sedm pečeti, v nichž jsou od ustanovení světa obsažena a zapečetěna tajemství Boží, která budou zjeována sedmi po sobě jdoucími pečetění. Bude-li Pán chtít, dovolí nám pečeť vytáhnout, abychom mohli nahlédnout do knihy a uvidět, co všechno je v ní obsaženo. Doufám, že budeme mít nádherný čas.

V ní je zapečetěno tajemství vykoupení až ke konečné době. Tato kniha nemohla být otevřena před poselstvím posledního anděla. Svitek Písma tu byl, to víme a my víme, že se týká plánu vykoupení. Věříme v to, že se týká vykoupení.

Jeremiáš řekl, že tento svitek měl být uložen v hliněné nádobě (Jer. 32, verš 14). Ó, jaká to nádherná věc! O tom bych mohl déle mluvit. Svitek Písma byl uschován v hliněné nádobě. V nádobě, která se kdysi stala tělem, zemřela a vstala, držena v hliněné nádobě až do doby vykoupení. Ó, jak nádherné!

Tato poselství jsou všechna uschována až do Bohem určeného času posledního posla na zemi. Všechno to, co lidé posuzovali a říkali: „Věděl jsem, že to je. Věřil jsem, že je to tu.“ Bojovali o to a přinášeli a vytvářeli ty věci. Vírou to přijali. Ale nyní je nám to přinášeno zjevením a potvrzením z ruky Boží. Tak to Bůh řekl, tak to zaslíbil.

Nuže, pohleďme, kde se nacházíme. Přicházíme nyní k 2. verši. Pro 1. verš jsme potřebovali mnoho času.

„A viděl jsem anděla silného, volajícího hlasem velikým: Kdo jest hoden otevřít tu knihu, a zrušit pečeti její?“

Přečteme si ještě jednou 1. verš:

„I viděl jsem po pravici sedícího na trůnu...“

Kdo je to: Bůh – původní vlastník knihy života. ON ji drží, Bůh to činí. Když ji Adam vydal v šanc, přešla zpět k původnímu vlastníkovi. Patří Jemu. Jan hleděl ve vidění a **„viděl ji v pravé ruce Toho, který sedí na trůnu. Byla uvnitř popsána a na zadní straně zapečetěna sedmi pečeti.“** Hleďte, uvnitř.

Až přejdeme k otevření pečeti, uvidíte, že vše vede přímo do Písma, všechno dohromady, veškerá tajemství se nalézají v těchto pečetích. Každé tajemství Bible leží v pečetích a pečeti mohou být otevřeny teprve v určený čas. To ihned dokážu.

Tedy, kniha, jak si vzpomínáte, je zapečetěna. Nuže, kdyby toto zde byla první pečeť, pak je druhá přes tuto ovinutá a opět třetí, atd. Je to kniha vykopení. Všechny dohromady tvoří knihu, a ta je zapečetěna sedmi pečetěmi. Pečeti jsou na zadní straně, tam, kde se nalézají konce svitku. Zapečetěné tajemství je na vnitřní straně. To znamená kupříkladu o bílém jezdcí, o černém jezdcí, atd. To je vidět na vnější straně, ale tajemství celé knihy je v těchto pečetích, od 1. Mojžíšovy až ke Zjevení. Úplný plán vykopení je zjeven v pečetích. Ó, je to důležitý čas! Bůh nám pomoz, abychom to pochopili.

Ve 2. verši volá silný anděl mocným hlasem: **„Kdo je hoden?“** Hoden, čeho? **„Kdo je hoden vzít tu knihu?“** Nuže, zjišťujeme, kde se ta kniha nyní nalézá. Je u svého původního majitele, neboť byla jedním synem vydána v šanc. Prvním synem Božím v lidství. Když svá práva vydal v šanc a poslechl satana. Jak? Přijal moudrost satanovu místo Slova Božího.

Mohli bychom se zde na okamžik zastavit? Synové Boží dávají přednost názoru semináře před Slovem Božím. Totéž, co učinil Adam. Vydal v šanc své právo. Když to učinil, vrátilo se to přímo zpět. Nevidíte, jak tyto věky byly? Vrátilo se to k původnímu majiteli. V Duchu byl Jan přenesen do nebe. Byl vzat nahoru potom, co uviděl církevní věky. Hlas k němu volal: **„Pojď sem nahoru, ukáži ti, co se potom musí stát.“**

Viděl sedět Jednoho na trůnu s touto knihou ve Svě ruce. Přemýšlejte o tom. V této knize byl průkazný nárok na vykoupění. Byla zapečetěna sedmi pečetěmi. Nyní vystoupil anděl, silný anděl, který mocným hlasem ohlašoval: **„Kdo je hoden knihu otevřít? Kdo může vzít tu knihu! Kdo je s to otevřít pečeti i knihu?“** Anděl se ptal, Jan to viděl a řekl: **„Kdo je hoden?“** Možná, že je to jen můj dojem, že to tak bude. **„Avšak, ať předstoupí“** řekl anděl. Zde je kniha vykoupění. Zde je plán vykoupění, jediný způsob, jak jste mohli být vykoupeni, neboť tam je průkazný nárok na vykoupění celého nebe i země. Nechť předstoupí, chce-li. Nechť předstoupí a požaduje knihu.

„Kdo je hoden to učinit?“ Jan řekl: **„Nikdo v nebi, ani na zemi nebyl shledán hodným, nikdo pod zemí z těch, kdo kdy žili a zemřeli, nebyl hoden. Žádný člověk nebyl hoden.“**

Anděl volal po příbuzenském vykupiteli, zda by se objevil. Bůh řekl: „Stanovil jsem zákon, že zástupcem může být příbuzný vykupitel.“ Kde je tento vykupitel? Kdo je s to provést?

Počínaje Adamem až ke všem prorokům a apoštolům a všem ostatním, nebyl nikdo shledán hodným. Co tomu říkáte? Nikdo na nebi, nikdo na zemi, nikdo, kdo kdy žil! Eliáš tam stál, Mojžíš tam stál, a všichni apoštolové tam stáli. Všichni, kteří již zesnuli, všichni svatí mužové, a Job a mudrci. Každý tam stál a nikdo nebyl hoden do knihy se podívat, natož pak knihu vzít a zlomit pečetě. Nuže, kde zůstává papež, nebo všichni ti ostatní, kde je váš biskup? Kde je naše důstojnost? My nejsme nic. To je pravda.

Prosil, aby předstoupil příbuzenský vykupitel, je-li to možné. Avšak Jan řekl, že nikdo nebyl hoden – ne že by tam nebyly žádné vznešené bytosti. Kupříklad. andělé, předpokládejme Gabriel nebo Michael, ale pomyslete na to, musel to být příbuzný. Proto řekl Jan: **„Žádný člověk nebyl hoden,“** ne andělé, ne serafíni. Oni nikdy nehřešili, jsou to jiné bytosti. Nikdy nepadli. Ale toto musel být příbuzenský vykupitel. Nikdo nebyl hoden se podívat na knihu.

Musel to být lidský příbuzný; a on o to prosil. Ale někdo takový nebyl nikde k nalezení, nikdo tu nebyl. Žádný biskup, žádný arcibiskup, žádný kněz, žádná hierarchie, nikdo nebyl dosti svatý, aby se na knihu podíval. Je to velmi silné, ale tak to říká Bible. Uvádím pouze to, co řekl Jan.

Bible říká, že Jan plakal. Jsou lidé, kteří o tom učí. Říkají: „**Jan plakal, že nebyl sám shledán hodným.**“ Ó, Duchem svatým to každý uvidí jinak – pod inspirací Boží bychom věděli, že tomu tak není.

Jan plakal. Zde to je, proč myslím, že plakal: Kdyby nebyl nikdo hoden knihu vykoupení otevřít, celé stvoření by bylo ztraceno. To je vlastní Boží zákon a ON Svůj zákon nemůže přestoupit.

Bůh vyžadoval příbuzenského vykupitele, který by byl hoden a byl s to a měl tu podstatu, aby to mohl učinit. Anděl řekl: „Nechť nyní předstoupí příbuzenský spasitel.“

Jan se rozhlížel, hleděl po celé zemi, hleděl pod zemí a nikdo zde nebyl. Celé stvoření – vše bylo ztraceno. Ovšem, že Jan plakal proto, že to vše bylo ztraceno. Avšak jeho pláč netrval dlouho, neboť jeden ze starších tu stál a řekl: „**Neplač, Jene.**“ Ó, jeho pláč trval jen pouhý okamžik. Jan si myslel: „Ó, kde je ten muž?“ Tu stáli proroci, kteří se narodili právě tak jako on, tu stáli mudrci. Ó, což tu nikdo není...?

Řekl: „Přej si člověka, který by byl s to to provést, člověka, který může vykoupit.“ Takový nebyl nalezen. Tedy Jan začal plakat, protože bylo vše ztraceno. Byl zarmoucen, protože bylo vše ztraceno (celé stvoření). Vše by bylo vydáno v šanc, jestliže by nebyl nalezen ten Jeden. Sláva buď Bohu! Kdyby nebyli našli někoho, kdo by učinil zadost těm požadavkům, byl by býval každý člověk, celý svět a stvoření to tam vše padlo, právo na vykoupení, právo na věčný život a světlo; všechna tato práva byla vydána v šanc a nikdo tu nebyl, kdo by tu cenu byl mohl zaplatit.

Jan začal plakat, protože nikdo nebyl hoden, kdo by byl mohl knihu vzít. Musel to být člověk.

Hlas jednoho staršího zazněl, který stál uprostřed těch čtyř živých bytostí, a zdálo se, jakoby zvolal celý nebeský zástup: „**Neplač, Jene.**“ Ó, jaká to milost Boží! „**Netráp se, Jene, neplač, neboť přemohl lev z kmene Juda, kořen a ratolest z Davida.**“ Přemoci znamená: s někým zápasit a zvítězit.

Vzpomínáme na Jeho zápas v zahradě Getsemane, kdy s Jeho obličejem kapal pot jako krvavé krůpěje. ON přemohl. Lev, kořen Davidův zvítězil a přemohl.

Vzpomínáme na Jákoba, jehož jméno znamená Lstivý (přelstívající), když se setkal s Andělem, pevně jej držel. Anděl se snažil vyprostit, avšak on řekl: **„Nepustím tě, leč mi požehnáš.“** „Nepustím tě.“ Držel pevně, až obdržel, co potřeboval a jeho jméno bylo změněno ze Lstivého – což znamená podvodník – na Knížete Božího – Izrael. On zvítězil.

Lev z kmene Juda zvítězil. Hlas řekl: **„Neplač, Jene, neboť lev z pokolení Judova, kořen Davidův, přemohl. ON již zvítězil. Učinil to. Stalo se to, Jene.“** Ó, jak podivuhodné!

ON připravil bělidlo (Sv. krve), aby hřích padl zpět na toho, kdo jej svými špinavými rukama skrze svoji moudrost zavedl a jím znečistil lidi.

Když se však Jan obrátil, spatřil Beránka. Jaký to rozdíl oproti lvu! Hlas řekl: **„Lev přemohl.“** Hleďte, opět mohu použít výroku: Bůh se skrývá v jednoduchosti. Bylo řečeno: „Zde je Lev.“ (Lev je králem mezi zvířaty). Lev přemohl.

Ležel jsem v džunglích Afriky, slyšel jsem křik žiraf a pozoroval velkého, mohutného slona, jak pohyboval svým chobotem ve vzduchu a troubil a jak zvíře džungle vydávala svůj řev a brouci bzučeli. Billy Paul a já jsme leželi v úkrytu z chrastí, když jsme uslyšeli v nějaké vzdálenosti řev lva. A ihned v džungli vše umlklo. Dokonce i brouci přestali bzučet. Král promluvil. Ó, jak mocné!

Říkám vám, to je ten okamžik, kdy denominace a pochybnosti padnou na zemi. Vše umlkne, když mluví Král. To je Král. To je Jeho Slovo.

Ó, on řekl: „Jene, neměj starost, neplač, netrap se. Vzal jsem tě sem nahoru ve vidění, abych ti něco ukázal. Víím, že jsi úplně zdrcen, neboť víš, že nikdo tu není, kdo by mohl uskutečnit vykupitelský plán. Všechno je to tam. Nikdo nemůže vyhovět těm požadavkům. Avšak Lev z pokolení Judova přemohl.“ Jak víte, měl kmen Juda ve znaku lva.

Vzpomínáte si také na ty živé bytosti, lva, vola, člověka a orla, i serafíni tam jsou (Iz.6,2). Čtyři evangelia, Matouš, Marek, Lukáš a Jan, obklopovala Skutky apoštolů – Slovo.

Slyšel jsem říkat jednoho muže, velkého kazatele: „Skutkové apoštolů jsou pouze lešením.“ Byla to první vinná réva Svaté církve, která vyšla.

Ovšem! A jestliže kdy nějaká další vyjde, bude stejného druhu. Možná, že máte naroubované větve, které nesou jiné ovoce, citrony nebo pomeranče, ale jestliže vinná réva sama od sebe vyrazí další ratolest, bude právě taková jako původní větev.

Matouš, Marek, Lukáš a Jan, tato čtyři evangelia stojí tu jako ochrana. Moudrost člověka, síla lva, práce vola a rychlost orla. Čtyři evangelia tu stojí. Vzpomeňte si, že jsme to probírali v „Sedmi obdobích církve.“

Nyní řekl: „**Lev z kmene Juda přemohl.**“ (Všimněte si Jákobova zaslíbeného požehnání Judovi – 1. Moj. 49). Lev zvítězil, on přemohl.

Když se ohlédl, aby viděl, kde lev byl, uviděl Beránka – podivné! Vyhlížel po lvu a uviděl Beránka. Starší Jej nazval Lvem, avšak když se Jan díval, uviděl Beránka. Beránek, který byl zabit od ustanovení světa – Beránek, který byl zabit – co to znamená? Byl zakrvácený, zraněný, Beránek, který byl uškrcen, – byl opět živý. Ó přátelé, jak se můžete na to dívat a zůstat dále hříšníky?

Jeden ze starců řekl: „**Lev z kmene Juda přemohl,**“ avšak vystoupil Beránek. Jan se díval, aby uviděl Lva, avšak předstoupil Beránek, jakoby byl právě zabit, krvavý a zraněný – ON přemohl! Bylo vidět, že přišel z boje. Byl uškrcen, avšak byl opět živý.

Jan Beránka dříve neviděl. Nebyla o Ném předtím zmínka. Nikde o Ném nebyla řeč. Jan prohledal celé nebe a neviděl HO. Avšak nyní předstoupil. Všimněte si, kdy předstoupil a odkud přišel. Přišel od trůnu Otce, kde se nalézal od té doby, co byl zabit a byl vzkříšen. Po Svém zmrtevýchvstání se posadil po pravici Boží, aby se nás zastával jako Přímluvce. Amen. Byl povýšen a je tam jako Přímluvce se Svou vlastní krví, aby se přimlouval za nevědomost lidu. To je ON, na koho spoléhám. Byl stále ještě potřísněn krví, bělidlem na odpuštění našich hříchů.

Jan hleděl na Beránka a Beránek vypadal, jakoby byl právě zabit. Viděl, že byl zraněný, ubitý a krvavý – zkrvavený Beránek. ON zaujal naše místo. Není to zvláštní, prostý Beránek, musel zaujmout naše místo. Viděl tohoto Beránka. Předstoupil. Jan HO dříve neviděl, neboť se nalézal daleko uvnitř ve věčnosti a přimlouval se také za ty, kteří přicházeli k Bohu přinášením obětí krve kozlů a býků, které přinášeli zástupně. Způsobil, že tomu věřili, neboť všechno již na Něj poukazovalo. Když vylili krev, byli osvobozeni. Byl tam, aby tebe i mne osvobodil. Ó, Bože, doufám, že je dnes večer zde. Za každého hříšníka byl Beránek zabit.

Jak může Jehova vidět něco jiného, než zakrváceného Beránka, který tam stojí? Ve vidění Beránek vystoupil, jako by byl právě zabit. Přišel od trůnu Otce. Ó, jen si pomyslete! Odkud předstoupil v tomto vidění? Přišel ze slávy, kde seděl po pravici Boží. Vystoupil ze slávy a přicházel k Janovi.

Ó, nebylo by to něco nádherného, kdyby naše hříšné myšlenky byly odloženy stranou, abychom přijali Ježíše a aby On mohl vystoupit ze slávy a dát se jednomu každému z vás dnes večer poznat? Beránek vystupuje ze slávy, kde se přimlouval, aby nyní uplatňoval nárok na Své vykoupění. Pamatujte si, tam byl ve službě Prostředníka, avšak nyní jsou pečeti připraveny, aby byly otevřeny. Beránek vystoupil ze svatyně Boží. Jen počkejte, až dojdeme k bodu, kdy nastoupí „**půl hodiny ticha**“. Svatyně je plna dýmu, nebude více žádné přimlavy; Oběť opustila trůn, stal se soudcovskou stolicí. Není na něm již krev, neboť zakrvácený Beránek odešel. Nečekejte, až do té doby.

Vzpomeňte si na Starý Zákon. Dokud krev nebyla na stoličce milosti, byla to stoličce soudcovská, ale dokud byla krev na ní, prokazoval Bůh milosrdenství.

Co bylo zde? ON byl Prostředníkem – nikdo jiný než On. Řekněte mi, jak by mohla Maria orodovat? Co by mohla Maria přinášet? Co by mohl svatý František, nebo svatý Assisi, nebo svatá Cecilie nebo nějaký jiný člověk přinést? Jan neviděl, že by předstoupilo tisíc svatých, kteří by se přimlouvali – viděl Beránka – krvavého Beránka, jakoby byl právě zabit.

Je jedno, kolik svatých bylo usmrceno, na jednoho každého z nich se hodilo, což řekl lotr na kříži: „Zhřešili jsme a jsme vinni, ale tento muž se ničím neprovinil.“

ON byl ten Jediný, kdo byl hoden. Zde vystupuje jako prostředník. Proč přichází? Dávejte pozor!

Jan plakal. Co to vše znamená? Co se má stát?

„**Neplač, Jene,**“ řekl jeden ze starců, „**zde přichází Lev.**“ Je to ON, který přemohl.

Když tam ale pohleděl, spatřil zakrváceného Beránka, který byl zabit. Všechno, co je zabité, je zakrvácené, to víte. Jeho záda byla rozbita, že ano? Byl pokryt krví. Zde přicházel zabitý Beránek. Proč? Aby vznesl ná-

rok na Své vykoupené. Amen. Ó, necítíte, že byste šli nejraději do nějakého kouta, abyste tam plakali a modlili se?

Zde přichází zakrvavený Beránek. Jan mohl vidět mnohé, kdo tam stáli, ale nikdo z nich to nemohl učinit. Dny Jeho přímluvy jsou skončeny, dílo Prostředníka je vykonáno. To bude, až tu bude stát Anděl a zvolá: „**Času více nebude...**“ Ano.

Dávejte pozor, co se bude dít v „**půl hodině ticha**“, až příští neděli večer, bude-li Pán chtít, budeme pozorovat sedmou pečeť.

Předstupuje, aby požadoval ty Své. Přichází, aby vzal ty Své. Dílo spásy je dokonáno. Sestoupil, stal se člověkem a zemřel. Vykonal dílo spasení, ale až dosud neuplatňoval ještě nárok na ty Svoje. Nyní si přichází pro ty, za které byl zabit. S námi lidmi se stal příbuzným, aby zemřel místo nás a nás spasil. Avšak ten starší měl pravdu, když HO označil jako Lva. Zde ale se přimlouval jako Beránek – zakrvácený Beránek. Nyní ale předstupuje jako Lev.

Dny Jeho přímluvy jsou skončeny. „**Kdo je nečistý, zůstaň i nadále nečistý. Kdo je ospravedlněný, ospravedlň se ještě. Kdo je svatý, posvěť se ještě více.**“ Věc je skončena. Ó, bratře, co potom? Co potom? Pamatujte na to, přijde to během sedmého církevního věku, kdy tajemství budou zjevena.

Nyní dávejte dobrý pozor. Toto musíte pochopit. Až dosud konal On dílo přímluvy za věřící. Po dva tisíce let tam byl jako Beránek. Nyní vystupuje v věčnosti, aby vzal vlastnickou listinu této knihy, zlomil pečeť a zjevil tajemství. To se stane v konečné době. Pochopili jste to? Dobrá, tedy půjdeme dále.

Teď láme pečeť a uvolňuje tajemství, a to sedmému andělu, jehož poselstvím mají být zjevena tajemství Boží. Tajemství Boží leží v sedmi pečetích. Tak to On řekl. Všechna tajemství jsou v sedmi pečetích.

Nyní přichází Beránek, opouští postavení Prostředníka mezi Bohem a lidmi. Stává se Lvem. A když se stal Lvem, vzal knihu. To je Jeho právo. Nikdo nemohl vzít tu knihu. Je stále ještě v rukou Božích. Žádný papež, žádný kněz nebo kdokoliv jiný ji nemohl vzít. Sedm pečetí není ještě zjeveno. Avšak když je přímluvné dílo prostředníka vykonáno, pak přichází jako Lev, jak to řekl jeden ze starců.

Předstupuje, aby vzal knihu a zjevil tajemství Boží, která se snažili již jiní vyzkoumat v průběhu těch věků denominací. Hleďte na sedmého anděla... Tajemství této knihy je Slovo Boží. Sedmý anděl musí být prorokem, neboť Slovo Boží přichází k prorokům. Žádný kněz, žádný papež nebo někdo jiný to nemůže obdržet. Slovo Boží přichází vždycky – jen k jednomu proroku. V Malachiáši 4,5 je to zaslíbeno. Až vystoupí, vezme tajemství Boží, totiž všechny ty věci, které církev popletla, aby tak znovu navrátil víru dětí k víře otců. Pak stihne svět soud a země bude spálena. Spravedliví vejdou přes popel nespravedlivých do tisíciletého království. Rozumíte tomu nyní? Dobrá.

Jiní se v těch denominačních obdobích snažili, ale hleďte, tento muž, tento sedmý anděl podle Zjevení 10,7 musí být někdo, komu jsou svěřena tajemství Boží, která budou ukončena, a to vše, co zbývalo z denominačních věků.

Nyní můžete vidět, proč nebiji do svých denominačních bratří, nýbrž jen do systému denominací! Nepotřebovali se pokoušet to poznat, neboť to nemohlo být ještě zjeveno. To zde, ve víře chodili, ale nyní je to dokázáno a potvrzeno. Ó, jaké to místo Písma!

Teď si všimněte! ON je to, Beránek, který zaujme Svě královské postavení, až HO budou Svatí korunovat jako Pána pánů a Krále králů. Hleďte, čas se končí podle Zjevení 10: „**Času více nebude.**“

Hleďte, tento Beránek má sedm rohů. Zjistili jste to již? Rohy u zvířete znamenají moc. Ale pohleďte, ON nebyl zvíře, neboť vzal knihu z pravice Toho, který seděl na trůnu.

Myslím, že jsem si poznamenal něco v této souvislosti. Ó, vzít tuto listinu o vlastnictví a zrušit pečeti! To poselství se dostane poslednímu andělu. Potom ON přijde zaujmout Svě královské místo.

Až předstoupí, dejte pozor na těch sedm rohů. Když tedy Jan viděl Beránka, připadalo mu, jakoby byl právě zabit – krvavý. Vystoupil z věčnosti a končil službu Prostředníka. Potom se budete moci modlit k Marii, kolik chcete.

Žádný člověk na nebi ani na zemi nebyl, ani žádná jiná osoba nebo bytost, která by mohla přinést vykoupení. Nikdo by byl nemohl vzít knihu. Jan nad tím plakal. Ó, katolický příteli, nevidíš to? Nemodlete se přece k nějaké mrtvé osobě. Beránek je jediným Přímluvcem. ON to byl, kdo předstoupil.

Co dělá nyní? Je tam a přimlouvá se, až by ten poslední došel smíření Jeho krví. Ví, co je napsáno v knize. Znáť ta jména, od ustanovení světa tam zapsaná. Zůstává tam jako prostředník a koná to dílo, až ten poslední, zapsaný v knize Života, bude vykoupen a dokončen. Teprve potom vystoupí.

Pak bude vykonána Jeho práce příbuzenského Vykupitele. Vy víte, jaké dílo to bylo. Prokázal to před staršími. Vzpomínáte si, co učinil Boáz. Nyní je všechno uděláno. Přichází si pro Svoji Nevěstu. Amen. Nyní přichází jako Král; vyhlíží Svoji královnu. Amen! V této knize jsou všechna tajemství zahalena do sedmi pečetí. Ó, bratři! Sedm pečetí očekává; nechť On přijde.

Hleďte, probereme si tyto symboly. Je přec teprve devět hodin; máme ještě tři hodiny času. Satan mi ale chce namluvit, že lidé jsou unaveni. Je to možné, že jsou, ale přesto to ještě probereme.

Těch sedm rohů (Beránka) reprezentuje rovněž sedm církví – sedm církevních věků. To byla ta Beránkova ochrana. Tím chránil Svě práva na zemi Bohem poslanou skupinou lidí. Hleďte, ty rohy Beránka.

Sedm očí je sedm poslů těch sedmi věků církve – sedm očí, sedm vidoucích.

Chcete si poznamenat místa z Písma? Otevřeme si je. Co říkáte? Máte tolik času? Dobrá. Tedy si něco přečteme z proroka Zachariáše; budu jen málo číst a nezdržovat vás příliš dlouho, a přece bych nerad, abyste to propásli. Co by bylo důležitější než toto? Nic není pro člověka důležitější, než aby měl věčný život. Musíme jej nyní přijmout a mít jistotu, že jsme jej přijali. Přečteme si nyní v Zachariáši 3. kapitolu. Budeme se zabývat jen těmito symboly, v předpokladu, že jsem si to místo Písma napsal. Velice jsem se dnes odpoledne potěšil, když jsem je našel. Nuže, zde je mám: Zachariáš 3, verš 8 a 9:

„Slyš nyní, Jozue, knězi nejvyšší ty i tovaryši tvoji, kteří sedí před tebou: Ačkoli muži ti jsou za zázrak, aj, já však přivedu služebníka svého, Výstřelek.

Nebo aj, totoť jest ten kámen, kterýž kladu před Jozue, na kámen jeden sedm očí, já vyřeži na něm řezbu, praví Hospodin zástupů, a odejmu nepravost té země jednoho dne.“

Otevřme si nyní Zachariáše 4, verš 10:

„Nebo kdož by pohrdal dnem malých začátků, poněvadž se veselí, hledíce na ten kámen, totiž na závaží v ruce Zorobábelově, těch sedm očí Hospodinových, procházejících všecku zemi?“

Těch sedm očí znamená: **vidět**. Vidění se vztahuje na proroky – **vidoucí**. Tento Beránek měl sedm rohů a na každém rohu bylo oko – sedm očí.

Co je to? – Kristus a jeho nevěsta. Sedm církevních věků, z nichž vyšlo sedm proroků, sedm očí, sedm vidoucích. Musí tedy být ten poslední vidoucím.

Všimněte si, Beránek nevystupuje jako zvíře, neboť bere knihu z pravice Toho, který seděl na trůnu. Kdo to byl? – vlastník, původní vlastník, držící ve své pravé ruce knihu vykoupení, žádný anděl, žádná andělská bytost – nikdo jiný nemohl zaujmout toto místo. Avšak tento zakrvácený Beránek předstoupil a vzal knihu z Jeho ruky. Co to bylo, bratře? Toto je to nejvyšší v Písmu svatém. Výkon, který nemohl provést žádný anděl ani nikdo jiný. Ale Beránek přišel a vzal knihu z pravice Toho na trůnu sedícího. Co to znamená? Nyní náleží Beránkovi. Amen.

Boží Zákon – On je Tím, který jej zachovává – vyžadoval příbuzného vykupitele. Beránek přistoupil zakrvácený. „Jsem s nimi příbuzný! Jsem jejich Vykupitel! Přimlouval jsem se za ně; nyní jsem přišel, abych nárokoval pro ně právo.“ Amen! Amen! „Přišel jsem, abych jim dopomohl k jejich právu. Tím mají právo na všechno, co bylo ztraceno pádem. Tu cenu jsem zaplatil.“ Ó, bratře! Nezpůsobuje to, že je vám velmi dobře?

Ne pro dobré skutky, které bychom učinili, nýbrž pro Jeho milosrdenství. Ó, počkejte jen okamžik! Starci skládali své koruny a všichni se vrhali na zem.

Nikdo, nikdo to nemohl učinit. Ale On jde přímo tam a bere knihu z ruky Toho na trůnu sedícího, aby dopomohl těm Svým k jejich právu. „Zemřel jsem za ně. Jsem jejich příbuzenským Vykupitelem. Jsem Prostředník. Moje krev byla prolitá. Stal jsem se člověkem. Učinil jsem to, aby Mi církev byla navracena zpět – ti, které jsem předzvěděl před ustanovením světa. Zamýšlel jsem to, vyslovil to, musí se tak stát. Sestoupil jsem dolů, a sám jsem to vykonal. Stal jsem se s nimi příbuzným.“ ON bere knihu. Amen!

Ó, kdo je to, kdo tam dnes večer na mne čeká? Kdo je tento Jeden, církvi, kdo čeká? Kdo jiný by mohl tam na vás čekat? – než váš Vykupitel! Ó, jak podivuhodné! Jaký to vznešený výrok, jaký to čin!

Nyní má vlastnickou listinu o vykoupení. Má ji ve Své pravé ruce; přímluva je teď učiněna. Má ji ve Své ruce. Vzpomeňte si, byla až dosud v ruce Boží, avšak nyní je v ruce Beránka.

Nuže, dávejte pozor, vlastnická listina o vykoupení celého stvoření je v Jeho ruce; přichází, aby ji požadoval nazpět pro lidstvo. Ne, aby ji žádal zpět pro anděly, nýbrž pro lidstvo, kterému byla dána. Udělal z nich zase syny a dcery Boží. Vrací všechno do stavu, jak to bylo v zahradě Eden, všechno, co bylo ztraceno v celém stvoření: stromy, život zvířat a všechno ostatní. Nezpůsobuje to, že se cítíte dobře?

Myslel jsem, že jsem unaven, ale teď již ne. Někdy si myslím, že stárnu a nebudu moci kázat; ale pak vidím, že se stane něco jako toto. Pak si myslím, že jsem mladým mužem. Hleďte, něco to ve vás způsobuje. Neboť jedno vím, že tam na mě čeká Jeden. Jeden, jenž zaplatil cenu, kterou jsem zaplatit nemohl; to je správné. Učinil to za mne. Učinil to za tebe. Učinil to za celé lidské pokolení a nyní předstupuje, aby požadoval Svá vykupitelská práva. Pro koho je požaduje? Ne pro sebe samého, pro nás. Je jeden z nás. Je naším pokrevním příbuzným. Ó, muži! ON je mým bratrem; je mým Spasitelem; je mým Bohem. Je mým příbuzenským Vykupitelem. Je všechno, neboť co jsem byl bez Něho a čím bych byl bez Něho?

Tak vidíte, ON je mé všechno a stojí tam jako náš pokrevní příbuzný. Až do této doby pro nás prostředkoval a nyní vystupuje a bere knihu vykoupení, aby požadoval Svá práva a co pro nás učinil.

Ježíš řekl: „Kdo věří ve Mne, i kdyby zemřel, živ bude, a kdo žije a věří ve Mne, nezemře na věky! Kdo jí Mé tělo a pije Mou krev, má život věčný a Já jej vzkřísím v den nejposlednější.“

Úplně jedno, zda zesnul při prvním bdění, druhém, třetím, čtvrtém, pátém, šestém nebo sedmém... Co se stane? Pozoun Boží zazní, poslední pozoun v té době zazní, kdy poslední anděl přináší své poselství a kdy je poslední pečeť otevřena. Poslední pozoun zazní a Vykupitel se objeví, aby si odvedl Svě zpět vykoupené vlastnictví – krví obnovenou církev.

Nuže, celé stvoření leží v Jeho ruce. V této knize, kterou vzal, je celý plán vykoupení zapečetěn sedmi tajemnými pečetěmi. Nuže, dejte pozor! A On sám je může zjevit komukoliv by chtěl. Hleďte, leží to v Jeho ruce.

ON zaslíbil, že to bude v tomto čase, neboť kniha spasení je zapečetěna sedmi tajemnými pečetěmi!

Ale teď, v této sedminásobné knize pečeti o spasení, kterou Beránek vzal s sebou – On byl tím Jediným, kdo to mohl vykonat. Vzal ji z pravé ruky Toho, který seděl na trůnu; aby nyní požadoval Svoje vykoupené, aby uplatňoval Svá práva, aby požadoval pro mne a pro tebe to, co pro nás vykoupil. Hleďte! Zpět ke všemu tomu, co Adam ztratil v zahradě Eden. ON nám to vykoupil nazpět. Když tedy vidíme Beránka s knihou v ruce, jsme si to vyprosili si pro sebe milost a milosrdenství, abychom mohli na malý okamžik nahlédnout za „oponu času“.

Mějte na zřeteli, když vzal knihu, tu zapečetěnou vlastnickou listinu (zapamatujte si to) a zlomil pečeti těch tajemství, aby je zjevil, předal je těm Svým, všem Svým vykoupeným příslušníkům.

Až na to v pečetích narazíme, vrátíme se trochu zpátky a uvidíme ty duše pod oltářem, které křičí: „**Pane, jak dlouho ještě, jak dlouho ještě?**“

A zde je On u oltáře jako Prostředník: „**Již jen krátký čas, neboť je jich ještě více, kteří musí trpět jako vy!**“ Ale nyní přechází k poslední pečetě. Není již více Prostředníkem, nyní je Králem. A co dělá? Jestliže je Králem, má poddané a Jeho poddaní jsou ti, jež vykoupil. Nemohou před Něho dříve předstoupit, dokud neuskuteční vykupitelská práva. Nyní odstupuje od služby prostředníka, neboť smrt by nás byla všechny uvrhla do hrobu – a vystupuje s právy. Amen!

A ti, kteří žijí a pozůstanou až do Jeho příchodu, nebudou překážet těm, kdo zesnuli, neboť pozoun Boží zazní v době posledního pozounu, až bude zrušena poslední pečeť. Poté, co přinesl sedmý anděl své poselství, zazní poslední pozoun a mrtví v Kristu vstanou, a my, kteří žijeme a pozůstali jsme, budeme s nimi vzhůru vzati, abychom se s Ním setkali v povětří. Předstoupil, aby požadoval Své vlastnictví.

Dejte pozor, pohleďte na to! Zrušil pečeti, zjevil tajemství; komu je zjevil? Poslednímu věku církve, těm jediným, kteří ještě žijí! Ostatní zesnuli.

Řekl: „Jestliže přijde při prvním bdění, při druhém, třetím – až k poslednímu bdění...“ Při posledním bdění vyšel rozkaz nebo volání: „**Hle, Že-nich přichází!**“ Když se to stalo, řekly formální církve, ty spící panny: „Ó, víte, myslím, chtěl bych také Duchu svatého!“ Pozorovali jste presbyteriány a episkopaliány? Slyšeli jste ve Phoenixu mé poselství k těmto mužům, kteří tam vystoupili? A co se stalo s vydavateli jejich časopisu „Hlas“, kde psali a používali oslovení „svatý otec Tak-a-tak“. Neříká Bible,

že nemáte nazývat nikoho otcem (Mat. 23,9)? Oni spí s nimi, to je ten důvod. Přijdou ale a říkají: „Ano, my věříme...“

Jedna žena oslovila jednou jinou ženu a řekla: „Ty víš, že jsem episkopaliánka; mluvila jsem včera v jazycích, věřím, že jsem přijala Ducha svatého, ale tiše, nikomu dál to nevypravuj!“ Velice o tom pochybuji! Možná, že jste mluvili v jazycích, ale jak může být člověk tichá, když ho dáte do ohně! Dovedete si představit, že by Petr, Jakub a Jan i ti ostatní na horní síni řekli: „Ó, přijali jsme Ducha svatého, ale snad bychom o tom měli raději mlčet.“ Bratři, oni vyšli okny a dveřmi ven na ulici a chovali se jako houf opilých. To byl skutečný Duch svatý.

Ale poznáte, že tyto spící panny nic nepřijmou. Vzpomeňte si, když chtěly nakoupit olej (Písmo neříká, že jej obdržely), když se po něm sháněly, zaznělo volání. Všechny panny, které se probudily ze spánku a měly své lampy připraveny, vešly dovnitř k hostině. Ty zbývající byly docela ponechány pro období soužení, plačící, nařikající a zuby skřípějící. To je církve, ne Nevěsta. Je podstatný rozdíl mezi církví a Nevěstou. Ano, ona vejde na svatební hostinu. Ó, dbejte toho!

Pečetě byly zrušeny. Proč? Aby byly tyto pravdy v posledním věku církve zjeveny. Beránek zlomil pečetě a zjevil je Svě církvi, aby shromáždil poddané Svěho království, Svoji nevěstu. Hleďte! Rád by nyní Svě poddané dostal k Sobě.

Jak se to stane? Ven z prachu země, ze dna mořského, ven z jam, pryč z každého místa. Pryč z oblasti temnoty, z ráje – ať kdekoliv by byli. ON bude volat a oni odpovědí. Amen! Amen! ON zavolá a oni odpovědí.

Přijde si pro Svě poddané. Zjevil Svá tajemství a oni to viděli; a nadále nebude již prodlení času. Čas uplynul; skončil.

Opouští trůn, kde jako zardoušený Beránek byl Přímluvcem, aby byl Lvem, Králem, který bude soudit svět, který odmítl Jeho poselství. Není již více prostředníkem. Spěcháme dále, zatímco si připomínáme učení Starého Zákona. Když na trůnu milosti nebyla víc nalezena krev, čím byl potom? Soudcovským trůnem. Když zardoušený Beránek přišel z věčnosti od trůnu Otce a ujal se Svých práv, stal se stolicí soudcovskou. Pak nebyl Beránkem, nýbrž Lvem, Králem. A dává volat Svoji královnu, aby stála po Jeho boku. „**Nevíte, že svatí soudit budou svět?**“

Daniel řekl, že se konal soud a byly otevřeny knihy a desetitisíckrát desetitisíců Mu sloužilo; Král a královna. Pak byla otevřena ještě jedna kniha, to byla kniha života. To se týká církve. A Král a královna tam stáli.

Pozorujte, zde On přichází – opouští trůn jako přímluvce, jako uškrcený Beránek, stává se Lvem, Králem, aby soudil celý svět, který Ho odmítl. Potom je náš příbuzenský Vykupitel Králem nade vším. Převzal listinu o vlastnickém právu vykoupení. Všechno je v Jeho ruce. Jsem tak rád, že Ho znám.

Potom požaduje Svůj dědický podíl; to je církev, nevěsta – požaduje ji. Co následuje pak? Odstraňuje satana, Svého odpůrce. Vrhá ho do ohnivého jezera, spolu se všemi těmi, jimž to satan vnukl, aby odmítli Slovo o vykoupení.

Je nyní Králem. Milosrdenství je dosud na trůnu. Neodmítejte Jeho nabídku.

Nuže, Jeho protivník, který mu téměř po 2000 let způsoboval nepříjemnosti, vznáší nárok: „Mohu s nimi udělat, co se mi zlíbí. Dosud je mám; patří mně. Svůj nárok tehdy ztratili.“ Ale ON je příbuzenským Vykupitelem.

Je nyní tam a přimlouvá se, ale jednoho dne... Řekl: „Položím je do hrobu.“ Avšak ON řekl církvi: „Vyvedu vás ven, ale hleďte, musel jsem se dříve stát Přímluvcem.“

Nuže, objevuje se, vystupuje tamodtud z věčnosti, pryč z trůnu Otce, kde seděl jako přímluvce. Přichází nyní, aby byl Králem. Ó, aby pásl všechny národy železnou holí. Soud se schází. Ó, bratře, náš příbuzenský Spasitel má všechno v ruce.

Co dělá teď? Požaduje je z ruky nepřítele, satana. „Náleží nyní Mně, vzkřísil jsem je ze smrti.“ Bere všechny lháře a ty, kdo překrucují Slovo, všechny, kteří jsou se satanem a ničí je v ohnivém jezeře. Pak je po všem: Vrhá je do ohnivého jezera! Víte co? Rád bych nyní něco řekl, než dojdeme ke konci. Pospíšíme si. Pamatujte, dospěli jsme k 7. verši, ale rád bych, abyste si všimli, co se děje od 8. do 14. verše. Nuže, poslyšte: přečtu to: myslím, že je to lepší, když to přečtu přímo z Bible. Jsme u 7. verše, dávejte teď pozor na 6. verš:

„I pohleděl jsem, a aj, mezi trůnem a čtyřmi zvířaty a mezi těmi starci Beránek stojí jako zabitý, maje sedm rohů a sedm očí...“

(již jsme to vysvětlili)

... jenž jsou sedm duchů Božích, poslaných na všecku zemi.

(Hleďte, sedm období církve, sedm poslů, kteří tento oheň hořící obdrželi.)

I přišel a vzal tu knihu z pravice toho, kterýž seděl na trůnu.“

Dávejte pozor! Když toto učinil, co se stalo potom? Mluvíte o jubilejní slavnosti. Otevření pečeti tedy právě nyní probíhá. Přijdeme pak hned k té „**Půl hodiny ticha**“ v nebi. Dávejte na to pozor! Začali jsme s tím a skončíme to zde příští neděli večer. Nuže, dobře poslouvejte! Jste připraveni? Řekněte „Amen“! Poslouvejte dobře, co se stalo.

Když toto učinil, když celé stvoření vzdychalo, nikdo nevěděl co dělat, Jan plakal. Pak vystoupil vítězně Beránek; ta kniha se nacházela v ruce původního majitele. Neboť lidé byli padlí a ztratili ji a žádný člověk nebyl s to ji vzít, aby vykoupil zemi. Žádný kněz, papež, nikdo, jak jsem to již řekl. Ale vystoupil Beránek. Žádná Maria, ne tento nebo onen svatý, Beránek vystoupil, zakrvácený, zardoušený, a vzal knihu z pravé ruky Toho na trůnu sedícího. A když to spatřili, že tam byl Vykupitel – všechny duše pod oltářem, i andělé a starci a každý když to viděl, jak se to stalo...

Toto zde leží v budoucnu. Dnes večer je Prostředníkem, ale přichází k tomu; Dávejte pozor!

„A jakž vzal tu knihu, hned těch čtvero zvířat a těch čtyřmecítma starců padlo před tím Beránkem, majíce jeden každý z nich harfu, a bání zlaté plné vůně, jenž jsou modlitby svatých.“

Ti pod oltářem jsou ti, kteří se zde před dávným časem modlili. Modlili se za vykoupění a vzkříšení. Ti starci zde vylévají modlitby před oltář, neboť „Dostali jsme nyní Zástupce! Máme nebeského příbuzného, který vystupuje, aby vznesl Svoje požadavky.“

„A zpívali píseň novou, řkouce: Hoden jsi vzítí tu knihu, a otevřítí pečeti její. Nebo jsi zabít, a vykoupils nás Bohu krví svou ze všelikého pokolení a jazyku a lidu i národu. A učinil jsi nás Bohu našemu krále a kněží, a budeme kralovati na zemi.“

Chtěli se rádi vrátit a zde se vracejí, aby byli králem a knězem. Chvála Bohu! Cítím se natolik dobře, abych mohl mluvit jazyky! Hleďte! Dávejte pozor! Zdá se mi, jako bych neměl dostatek řeči, kterou bych Ho chválil. Potřebuji nějakou, kterou sám ještě neznám.

„I viděl jsem a slyšel hlas andělů mnohých...“

Slyšte, jaký jáсот zazněl, když spatřili přicházet Beránka a brát si knihu vykoupení. Duše křičely. Všichni, všechno, starci padli na zem; vyřili modlitby svatých. Proč? Tam nám byl představen jeden Příbuzný.

Padli na svůj obličej a zpívali a volali: **„Jsi hoden, neboť jsi se nechal zabít!“**

„I viděl jsem a slyšel hlas andělů mnohých okolo trůnu a těch zvířat i starců, a byl jich počet stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců, řkoucích velikým hlasem: Hoden jest ten Beránek zabitý vzítí moc, a bohatství, i moudrost, i sílu, i čest, i slávu, i požehnaní!“

Jaký jáсот to v nebi začal, když Beránek opustil místo Přímluvce a předstoupil, aby převzal Svá práva! Vy víte, jak byl Jan dojat. Jistě, že musel vidět, jak jeho jméno tam bylo napsáno. Když tyto pečeti byly zlomeny, musel být velice šťastný. Poslyšte, co říká:

„Těž všecko stvoření, kteréž jest na nebi, i na zemi, i pod zemí, i v moři, i všecko, což v nich jest, slyšel jsem řkoucí: Sedícimu na trůnu a Beránkovi požehnaní, čest a sláva i síla na věky věků.“

Amen! Amen! Amen!

„Čtvero pak těch zvířat řeklo: Amen. A těch čtyřmécítma starců padlo, a klaněli se živému na věky věků.“

Mluvte o jáсотu v této době, když předstoupil Beránek. Hleďte, dokonce i v nebi byly knihy zapečetěny. Byla v nich tajemství. „Řekni, stojí tam mé jméno?“ Nevím to; doufám, že tomu tak je. Ale jestliže tomu tak je, pak je tam napsáno od ustanovení světa. To první ale, co vykoupení reprezentovalo, byl ten před ustanovením světa zabitý Beránek. A ON vzal knihu (Glory), otevřel ji, odstranil pečete a poslal je Svému sedmému andělu dolů na zem, aby je zjevil Jeho lidu. Ó, co se stalo? Křik, volání, Haleluja, sláva Boží...

A starý Jan, který stál tak trochu vyvýšen, zvolal: **„Všechno na nebi, všechno na zemi a všechno na moři slyšel jsem volat: Amen! Chvála, čest a moc budiž Tomu, jenž žije od věků na věky.“**

Hovořte mi o této šťastné době, když tyto pečete byly zlomeny. Jan tam musel nahlédnout a vidět zpět za „Oponu času“ a řekl: „Tu stojí Jan.“ Byl tak šťasten a řekl: **„Všechno na nebi, všechno na zemi, celé stvoře-**

ní, každý slyšel volat: Amen, chvála, sláva, moudrost a síla, moc a bohatství náleží Jemu. Amen!“

Proč? Neboť přišlo zjevení, že Beránek, Vykupitel, náš Příbuzný, se vrátil s trůnu Prostředníka a vystoupil, aby zaujal Svě vlastnictví.

„Ten, kdo říká, že věří ve Mne, bude skutky, které já činím, rovněž činit.“

ON to je, kdo tyto věci zaslíbil pro poslední dny. ON je to, který tyto věci řekl, On to je, kdo nyní v době zjevení tyto věci oznámil. **„Pojď a jez.“** Ó, neopomeň to, můj bratře! Nyní skloňme na okamžik hlavy. Zítřa večer se z milosti Boží pokusíme zlomit první pečeť; jestliže je vám pro nás rozlomí a dá nám poznat, co znamená toto zjevení, které bylo skryto od ustanovení světa. Dříve, než toto učiníme, hříšní přátelé nebo vlašná kostelní církev, máte jen členství v jedné církvi, nebo nemáte-li je, byli byste na tom stejně dobře i bez něho. Vy potřebujete znovuzrození. Musíte přijít ke krvi. Musíte přijít k Tomu, který snímá hřích, až by víc žádné vzpomínky na něj nebylo.

Jestliže jste se ještě nepřipravili, abyste se setkali s Beránkem v povětrí, nařizuji vám ve jménu Pána Ježíše Krista, podle příkazu daného mi všemohoucím Bohem skrze Anděla světelného sloupu; vyzývám vás ve jménu Ježíše Krista: **„Nepokoušejte se s Ním setkat se členstvím u nějakého přístřeší, nějaké pozemské církve.“**

Pojďte, dokud – pokud je mi známo – se Prostředník ještě přimlouvá na Svém trůnu; neboť přijde den, kdy byste chtěli přijít a nebude tu žádného prostředníka, neboť poznáváme hodinu, v níž žijeme, sedmé církevní období. Tajemství Boží jsou Duchem Božím potvrzována, aby jimi bylo všem ukázáno, co ON v posledních dnech zaslíbil. Kolik času ještě zbývá? Hříšní přátelé, pojďte!

Pane Ježíši, hodiny ubíhají. Možná, že je později než si myslíme. A jsme šťastni, když poznáváme, že se ta hodina blíží. Nebylo nikdy tak nádherné doby pro věřící jako nyní. Ale pro ty, kdož odmítají, je to ten nejmutnější čas, jaký kdy mohl být... Nebudou moci slovy vyjádřit to soužení a starosti, které nastanou. A není také slov, která bychom mohli z abecedy vytvořit, aby mohlo být vyjádřeno požehnání, které čeká na věřící.

Otče, snad jsou zde dnes večer někteří bez naděje a jsou to inteligentní lidé. A nyní, dokud je krev ještě na trůnu milosti, nech dnes večer Beránka sestoupit s trůnu, aby mluvil k jejich srdcím a zjevil jim, že jsou ztra-

ceni a aby jim s krvavýma rukama řekl: „Pojďte, dokud je k přijetí ještě čas.“

Pane, předávám poselství do Tvé ruky se svojí modlitbou. Učiň, cokoliv bys chtěl, Otče, ve jménu Ježíše.

Skloníme své hlavy. Jestliže jste tuto prosbu a tento požadavek dosud nevnikli, jestliže jste svoji důvěru složili jen ve svoji církev, pak neexistuje nic, co by vás mohlo zachránit. Jestliže jste složili důvěru v přímluvu několika svatých, jste přesto ztraceni. Spoléháte-li na skutky svých rukou, na to, co jste vykonali – ať to byly dobré skutky – jste ztraceni. Jestliže v nitru spoléháte na modlitbu své matky nebo na počestnost své matky nebo svého otce – jestliže na toto spoléháte, jste ztraceni. Jestliže spoléháte na citový prožitek, na neobyčejný pocit, na hnutí mysli mluvením jazyků nebo tancem – je-li to všechno, nač spoléháte, a osobně neznáte Beránka, nepoznáváte-li Jej, pak vás vyzývám před Bohem: Uveďte to vše právě nyní s Bohem do pořádku. Modlete se hluboce ve svých srdcích a buďte úplně prostí, neboť Bůh se skrývá v jednoduchosti.

Vzpomínáte si, že Bible říká: „**Kterízkoli uvěřili, byli přidáni.**“ Nyní se modlíme za vás; důvěřuji, že učiníte toto jedno rozhodnutí pro věčnost: „Pane, chci říci ano.“

Rozhodnutí je jako kámen, ale co je kámen bez zedníka, který jej může otesat, aby jej mohl vestavět, přilícovat. Pak se nechte od Ducha svatého odřezat od toho, co jste a přivést k tomu, jakými byste měli být. Jsi-li jen strnulý člen církve, jsi-li hříšník, ať kdokoliv jsi; jsi-li bez Krista, bez Ducha svatého, nechť ti dá Bůh dnes večer mír.

Pane, přicházím tak, jak to podle svého vědomí dovedu, a tak podle Písma, jak to umím. Přicházím nyní s těmi, které jsem Ti prostřednictvím Slova předal. Důvěřuji, Pane, že Slovo dnes večer nalezlo své místo v srdcích lidí. Jsou-li zde někteří, kdo neznají nebo nemají ve svém životě trvalou jistotu líbezné přítomnosti Ducha svatého, jejichž povaha nebo lhostejnost nebo sobectví nebo něco jiného tuto velkou věc od nich odřízla nebo je od toho zdržela; nějaké vyznání víry nebo zážitek citový, které je vzdálily od líbeznosti společenství s Bohem – aby mohli být osvobozeni.

Beránek, tento zakrvavený svatý Příbuzný, který přišel rovnou s trůnu skrze ta tajemná světla před trůnem Božím, který povstal, aby požadoval Svůj dědický podíl: Bůh to dej dnes večer, aby HO přijali. Kéž by bylo

každé rozhodnutí učiněno vážně. Kéž by se oddali Jemu samému, jenž je může přetvořit v syny a dcery Boží.

Ve vážné modlitbě – činím to tak, jak se cítím být veden – ve vážnosti před Bohem; neboť On se vám prokázal; nebyli jste křesťany nebo jste nebyli tím, co nazýváme křesťanem... ani jeden, kdo se přidružuje k denominacím, ale míním znovuzrozeného křesťana. Věřte vážně, že poselství je pravdivé a věříte, že můžete být zachráněni jen z milosti Boží. Věřte, že nyní On hovoří k vašim srdcím a chtějí byste Jej přijmout a být ochotni, aby vás Jeho Slovo odřízlo od toho, čím jste a učinilo z vás to, čím byste být měli? Chcete o tom vydat svědectví tím, že povstanete? Jestliže je zde taková osoba a tomu všemu by chtěla učinit zadost, povstaň.

Nebeský Otče, nevím již vůbec, co více bych měl dělat, než abych citoval Tvé Slovo. Zde stojí lidé, kteří cítí, že nejsou tam, kde by měli být, připraveni pro vzetí; mohlo by se to stát dříve, než bude otevřena první pečeť.

Otče, modlím se za ně. Jako Tvůj služebník přináším tuto modlitbu velkému Přímluvci, Kristu, zatímco oni se modlí. Přináším svoji modlitbu s nimi vzhůru k trůnu Božímu, kde krvavá oběť dnes večer sedí a každou chvíli může s trůnu sestoupit, aby přišla a požadovala své vlastnictví. Pak již nebude víc milosrdenství; jen soud.

Dej, Pane, aby tito lidé, kteří stojí na svých nohou, složili ve svém srdci přiznání a byli ochotni nechat se Duchem svatým formovat, obřezat a utvářet v „**živé kameny**“ v domě Boha, Pána.

Dej to, Pane. Předávám Ti je a Ty jsi řekl: „**Kdo Mne vyzná před lidmi, toho vyznám před Svým Otcem a před svatými anděly.**“ Nuže, oni tam sedí dnes večer v přítomnosti všech nebo stojí a vyznávají Tě, Pane, a je-li to z hloubi srdce, přimlouvej se za ně tak jistě, jak je správné Slovo Boží, přijmeš je v milosti a milosrdenství skrze očišťující krev obětovaného Beránka. Nechť jsou Tvoji, ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Nyní vy, kteří tyto lidi vidíte stát – tento mladý muž tam vpravo a tam, ti co vstali – vy, kteří jste cítili, že všechny hříchy a odsouzení odstoupily, rád bych, abyste nyní povstali, (vy tam ve jejich blízkosti) potřebte jim ruce a řekněte: „Bratře, modlím se za tebe.“ „Sestro, modlím se za tebe.“ Potřebte jim nyní ruce a řekněte: „Bůh ti žehnej.“

To ostatní leží v ruce Všemohoucího. Řekněte: „Chci se modlit a chci učinit vše co mohu, abych ti pomohl do království Božího.“

*„ ... volá ještě dnes!
Ježíš – ON volá,
ON volá tak laskavě ještě dnes.“*

Milujete Její? Není On podivuhodný? Ó, co bychom si bez Něho počali?

„Člověk nežije jenom chlebem, ale každým Slovem Božím, vycházejícím z Jeho úst.“ Ó Pane, syť mě ze Slova. **„Neopouštějte shromáždění, jak je zvykem u nevěřících, nýbrž číňte to tím více, protože vidíte, že se ten den přibližuje.“**

Bude-li Bůh chtít, pokusím se zítra večer z milosti Boží Její prosit se vším, co ve mně je, aby bylo lidem zvěstováno Slovo Boží tajemstvími Božími v pečetích, tak jak budou lámány.

Až do opětného shledání nechť je Bůh s vámi.